

Bohuslav Svoboda

Knihy o tom,
jak vidím Prahu

Mým Pražanům

Bohuslav
Svoboda

Mým
Pražanům

Praze a všem jejím lidem,
kteří v ní žijí.

JAK TO VIDÍM JÁ

Jsem Pražák. V Praze žiji celý život.

Zažil jsem tady, stejně jako vy, úplně všechno. Dětství, základku, studium medicíny, revoluci a devadesátá léta.

A taky všechna období Prahy, která jste prožili i vy.

Narodily se tu moje děti. A jako porodník jsem sám na svět spoustu Pražáků přivedl. Možná i vás.

Jsem Bohuslav Svoboda. Pro přátele Slávek. Je mi ctí.

Dal jsem dohromady tým zkušených politiků z Prahy a jdu se s nimi ucházet o váš hlas ve volbách do zastupitelstva hlavního města, které nás všechny čekají už v září.

Za SPOLU. A jsem si jist, že to bude fungovat.

Už žádné „pokusy“. Žádní „noví kluci a nové holky ve městě“.

Víme, jak to dopadlo po posledních několika volbách.

A všichni víme, v jakém stavu je dnes Praha, a taky proč. Naše město potřebuje tým expertů a profesionálů.

Řídit město, to není jen se hezky vyfotit a prezentovat se jako král na sociálních sítích, to nejsou vzdušné vize, které nikdo z jejich autorů nedokáže realizovat ani z 10 %.

Prostě politika nestojí na velkých slovech, která v opravdovém, každodenním životě neznamenají nic. Není na to doba.

Aby velkoměsto, jakým je Praha, žilo, musí se řešit zásadnější otázky.

Tím spíš teď, když kolem sebe vidíme, jak náročné nás čeká období.
Závěr roku bude těžký pro nás pro všechny. I proto do toho jdu.

Mám obrovskou chuť a myslím, že i vy.
Cítím, že toužíte po zlepšení.
Po lepší Praze.

Po novém začátku, kdy budeme moci konečně zase bydlet ve městě,
které se neustále rozvíjí a posouvá vpřed.

Říkám to možná trochu neskromně, ale celý život cítím hrdost na to,
že jsem Pražák. A jiný už nebudu.

Přál bych si, abyste i vy byli hrdí, že žijete v Praze. V nejhezčím
městě, které znám.

Praha je matka všech měst. Říkali jsme to už jako děti
a říkáme to občas i teď. Celý život. Platí to ale pořád?

Jistě, Praha je úžasné město s fascinující, obrovskou historií. Ale taky
město s nejasnou budoucností.

Zarazili jste se? Správně!

Jen se pojdte společně se mnou podívat, jaká je Praha teď.

Kdo ji vede? Kdo ji spravuje? Spravuje ji vůbec někdo?

Za poslední čtyři roky se celý život v Praze zpomalil. Zasekl.

Nebyly tu ani žádné velké politické spory. Prostě se „jen“ vládlo.
Vlastně, promiňte, tohle přece nebylo žádné „vládnutí“.

Nebo snad máte pocit, že se děly nějaké velké věci? Že padla nějaká
zásadní rozhodnutí? Posunulo se někam naše milované město?

Ne, vůbec.

Vedení města prostě jen chodilo do práce. Tedy... Snad.

Stačí to nám, Pražákům? Určitě ne. Celý život chceme od Prahy víc.
Zároveň Praze celý život víc dáváme. Alespoň já to tak mám.

I proto jsem se rozhodl vás znovu požádat o důvěru.

Možná si pamatujete, že jsem byl kdysi primátorem. Nechal jsem
tu nedokončenou práci. Násilně mě od vedení města odtrhli. Protože
jsem chtěl zatočit se všemi těmi kmotry. Očistit Prahu.

Vidíte, a ani to současné vedení nezvládlo. Všichni jsme viděli
tu šílenou korupční kauzu, která musela šokovat každého, a kterou
stávající koalice zakončila své funkční období.

Jsem v politice dlouho a řeknu vám, co jsem za poslední čtyři roky
viděl já.

Naprostou nezkušenost a neschopnost dělat reálnou politiku.
Neschopnost činit velká rozhodnutí.
Neschopnost dělat něco pro lidi. I když to dře.

Vidím strach rozhodovat, strach bouchnout do stolu a stát si
za svým. A prosadit, třeba silou, když to jinak nejde, věc, které věříte.

Poslední čtyři roky se v Praze dělaly jen malé věci.
Bez odvahy, vize a velkých myšlenek.
A předchozí období nemá cenu ani připomínat.

Proto vám chci říct možná zdánlivě malou, ale důležitou věc.

ENERGIE MÁM NA ROZDÁVÁNÍ

Když jsme představili naši pražskou kandidátku pro tyto volby, musím se vám přiznat, že jsem s úsměvem pozoroval, jak se mí soupeři rychle pustili do kritiky mého věku.

Nejvíc mě pobavila reakce mých kolegů: „Vždyť tebe by někdy nestíhal i dobře stavěný dvacátník.“ Když to říkají, tak je to asi pravda.

Já se cítím skvěle.

Vždycky jsem měl dost životní energie. Souvisí to asi i s mým povoláním lékaře. Pomáhat, rozdávat energii a šířit ji dál.

Kromě své rodiny samozřejmě i k vám, Pražanům.

Kdo mi to nevěří, tomu nabízím den se mnou.
Myslím, že mnohé z vás utahám.

Ještě hodně energie mi zbylo.

Mám tu totiž nedodělanou práci, a také podle toho, co mi píšete každý den, co mi říkáte, když se s vámi setkávám, stále věříte, že mám co nabídnout.

Energie mám stále na rozdávání a těším se na podání ruky s každým z vás.

A ještě jednu důležitou věc vám chci říct.

30 %

100 %

Jsem lékař. Celý život dělám věci pořádně.

Mám za sebou bohatou profesní minulost. Řídil jsem týmy nemocnic, expertů, a koneckonců jsem už jednou vedl i naše překrásné město.

Teď cítím, že mě Praha opět potřebuje. Nejen jako lékaře, ale hlavně jako politika.

Když něco dělám, opravdu to dělám pořádně. A nemilosrdně. Jako lékař ostatně ani jinak nemohu a ani nesmím. Rychlý, ostrý řez.

Bouchnout do stolu a stát si za svým. A prosadit věc, které věřím.

Poslední čtyři roky se v Praze dělaly jen malé věci. Bez odvahy, rozmachu a velkých myšlenek.

Praha jede tak na 30 %.

Kdyby byl v takovém stavu pacient, už bychom na něm intenzivně pracovali hodiny na operačním sále, abychom ho zachránili.

Proto jsem se rozhodl opět postavit do čela města, které miluji.

Především mě k tomu ale vede pocit, že je načase, aby se tu zase začaly dělat věci pořádně.

Spolu dostaneme Prahu zpět na 100 %.

Jen tak se bude moci posouvat dál.

A my s ní.

RÁD LIDI SPOJUJI A VŽDY DODRŽÍM SLOVO

Jsem člověk dohody. Jsem mediátor a rád lidi spojuji.
To je práce primátora, být prvním mezi rovnými.

Vést svůj tým a mít za něj také plnou odpovědnost. Beru to tak,
že Praha jsme my všichni. Vždy jsem se snažil hlavně spojovat.
Za společným cílem.

Držím slovo a podání ruky je pro mě svaté.
A slušnost je pro mě základem bytí.

Dokonce prý probíhalo naše malé interní šetření, zda jsem někdy
vůbec použil nějaké sprosté slovo.

Smál jsem se, protože si myslím, že někdy jo. I to klasicky české
„ty vole“ mi sem tam ulítne. Myslím, že každému. Ale hlídám si to.

Považuji slušnost za přednost. Jak ve vyjednávání, tak při práci.
Dokonce i v politice.

Dnes je politika prázdná nádoba plná hezkých fotek. Já vám
můžu slíbit, že nikde šaškovat nebudu. Primátor má hlavně
pracovat. A kdyby mi někdo řekl: "Běž se vyfotit ven, já nevím,
třeba s proutěným košíčkem," neudělám to. Nesnáším to.

Mám opravdu důležitější věci na práci než nějaké PR. Proto je tahle
knížka obyčejná a prostá. Nejsou v ní žádné bombastické fotky
ani fantasmagorické slogany. Jen moje nadšení. Myšlenky.

Celý život jsem pracoval pro lidi. A pokud dostanu šanci být opět
vaším primátorem, bude to pro mě prioritou číslo jedna.

Zároveň si troufnu říct, že mi to nikdy nestoupne do hlavy.
Nikdy nebudu arogantní. Vždy každého pozdravím.

Vždy se na každého těším a mé podání ruky je vyjádřením respektu.

CELÝ ŽIVOT DĚLÁM VĚCI POŘÁDNĚ

A teď, jestli dovolíte, chci vám sdělit svoji představu o spolupráci.
O spolupráci lidí, týmů, politiků, občanů. Je jednoduchá a funguje.

Spolupracujeme a nehádáme se.

Problémy řešíme profesionálně.

Máme pevné hodnoty, z nichž vycházíme.

Věříme, že správa města je služba, nejen technická záležitost.

Máme kvalitní program pro Prahu, máme obrovské zkušenosti s řízením jak „celé“ Prahy, tak jednotlivých městských částí.

Jsou za námi vidět výsledky, máme v našich řadách odborníky, kteří jsou schopní Prahu posunout a rozvinout.

A hlavně víme, že Praha musí být pro všechny.

Na tom trvám.

Víme, že Praha musí být
pro všechny.

TO SLOVO JE MOBILITA

„Doprava, vy pořád řešíte tu dopravu!“ Kdybych dostal stovku pokaždé, když nám někdo řekne, že řešíme jen dopravu, mohl bych z takové sbírky zaplatit celý ten okruh.

Teď vás jistě přesvědčím, že řešíme Prahu komplexně, ale už na úvod bych rád řekl, že slovo „doprava“ je tak trochu přežitek. To správné slovo pro 21. století je mobilita.

Mobilita všech. Komplexní a vzájemně se doplňující. A říkám vám to otevřeně: auta stále hrají prim, protože je po nich jednoduše největší poptávka.

Nebudu pořádat hon na nikoho, kdo chce jezdit po městě autem. Naopak, poskytnu mu lepší a plně vyhovující podmínky.

Přitom ale budu počítat i s cyklisty, motorkáři a chodci.

Mobilitu nikoho z nich nebudu omezovat na úkor těch druhých. Vždy budu hledat řešení, které umožní svobodnou volbu. A samozřejmě vím, co dělat, když už žádný svůj dopravní prostředek vytáhnout nemusím nebo se mi nechce pěšky.

Máme skvělou pražskou MHD. Jednu z nejlepších v Evropě. Poslední roky posloucháme, jak se něco omezuje a něco naopak podporuje. Jak se fanaticky křičí, že doprava nejsou auta a budoucnost jsou kola. Není to nijak podloženo. Jedná se o ideologii určité části politiků, kteří si hrají na spasitele. A upřímně? Prostě tu komplexnost mobility nechápu.

Pokud nám dáte svůj hlas a necháte nás to zase dělat pořádně, naplníme doslova definici slova mobilita, což je, prosím pěkně:
„Bez větších zábran být uveden do pohybu.“

Jak potřebujete nebo prostě jak zrovna chcete.

KONEČNĚ OKRUH. JEDEN? ROVNOU DVA. NEBO TŘI?

Pořád to slyšíme. Není okruh. Ani vnitřní, ani vnější.
Městský? Nic. Pražský? Nic. Proč?

Protože tu za posledních deset let nebyl nikdo, kdo by jedno z nejdůležitějších témat našeho města vyřešil. Dokončit okruh je naprosto nezbytné. Jeden, nebo rovnou dva.

Každý ví, čím to je. Musíme ulevit dopravě v Praze.
Víte, proč to dokážeme? Protože je to politické rozhodnutí.

Tady se pořád někdo na něco vymlouval a stále vymlouvá.
Jen bych rád poznamenal, že za předchozích vlád ODS se postavilo nejvíc kilometrů klíčových staveb.

A za příští vlády jich postavíme ještě víc. Priorita číslo jedna.

Se stavbou dotčenými městskými částmi zintenzivníme komunikaci a nabídneme takovou kompenzaci, aby už blokáda výstavby nebyla atraktivní volbou a daleko výhodnější bylo s okruhem souhlasit.

Musíme se dohodnout. Spolu to zvládneme.

Zároveň budeme na celostátní úrovni tlačit na rychlé legislativní vyřešení pomalého udělování stavebních povolení.
Tady nás tlačí bota všechny a všude.

Pomůže nám to nejen v klíčových dopravních stavbách, ale i při řešení krize dostupného bydlení a dalších investic do lepší městské infrastruktury.

A teď se vám přiznám, proč tolik a pořád mluvíme o okruhu.

Milujeme auta? To fakt ne.
Milujeme Prahu? Ano!
Proto jí chceme ulehčit.

Nikoliv od aut Pražanů, ale od kamionů a tranzitní dopravy, která by dovnitř nebo do užšího centra vůbec nemusela. Okruh není všechno, chceme automobilovou dopravu vylepšit v celém městě.

Pár příkladů za všechny. Ať už se jedná o zahloubení Kbelské nebo třeba nové odbočovací pruhy na Průmyslové.

Budeme pokračovat v realizaci Radlické radiály, jejíž zprovoznění musí navazovat na zvýšení kapacity Barrandovského mostu.

Konečně spustíme realizaci zakrytí Spořilovské, stavby s výrazným ekologickým potenciálem, která zároveň výrazně pomůže odblokovat tramvajové napojení Chodova, Opatova i Hájů. Víte, že stavba má už tři roky platné povolení?! My to konečně posuneme.

Co nejdříve zahájíme projektové a realizační práce na výstavbě komunikace z Jižní spojky k parkovišti u metra Depo Hostivař, případně i navazující tunel pod Malešicemi.

Jednoduše budeme řešit pražskou automobilitu tak, aby už nikdy nenastal kolaps a Praha samotná nebyla tranzitem, ale městem.

A teď něco pro lepší náladu na závěr. Ve spolupráci s vládou a Středočeským krajem vytvoříme další prstenec kolem Prahy. Další parkoviště a záchytné body pro Středočechy, kteří dojíždějí každý den za prací.

Uleví se všem. Ale hlavně - uleví se Praze. Nám, Pražanům.

Jen si to představte.

Spolu dostavíme okruh. Nebo dva? Tři?

SPOLU TO KONEČNĚ POSUNEME

PARKOVAT JE LIDSKÉ

Když vám někdo řekne, že je načase ubrat parkovací místa, nejspíš mu při pohledu na Prahu řeknete, že se asi zbláznil.

Vždyť teď někde nezaparkují ani rezidenti. Není jich moc, prostě jen nemají kde. Týká se to hlavně sídlišť v blízkosti metra.

Ta jsou dost často pod každodenním „útokem“ Středočechů. Výstavba nových parkovacích míst je tak naprostou nutností.

Pozor, než teď tuhle knížku vzteky zaklapnete a odhodíte, má to hlavu a patu. (Věřím, že většina z vás to chápe a bude číst s nadšením dál.)

Sídliště? Vystavíme garážové objekty a domy na pozemcích města. Širší město? Vybudujeme parkoviště v podzemí.

Nejprve v lokálních i obvodových obchodních centrech a pak i všude tam, kde to bude dávat ekonomicky smysl.auta do města patří, nejlépe samozřejmě pod zem.

Zároveň budeme chtít využít volné komerční kapacity pro noční parkování rezidentů například v nákupních zónách v centru města.

Ještě jednou, auta do města patří, nejlépe pod zem. A veřejný prostor? Ten dáme lidem.

To však neznamená, že budeme parkovací místa ubírat.

Naopak. Parkovat je lidské a auto využívá prakticky každý z nás. Je dražší dát auto pod zem? Ano, ale stojí to za to.

Často slyším, že v Berlíně nebo ve Vídni v centru nezaparkujete. Ale jistě že ano. Jen ta auta nevidíte. Ve všech evropských metropolích můžete autem zaparkovat v historickém centru a někdy dokonce i přímo pod významnou památkou.

Opět, pod zemí. Stojí nám to za to? Jasně. Pokud investujeme do chytré řešených parkovacích míst, uvolní se nám díky tomu také investice do veřejného prostoru.

Skoro jsem zapomněl na ty naše středočeské sousedy.

Těm společně s jejich krajem postavíme vysokokapacitní P+R. V Praze na konečných metra a nezelených plochách na okraji. Samozřejmostí pak bude ve středních Čechách návaznost na vlakovou dopravu a další linky PID.

Takže ulehčíme Praze a ještě přidáme parkování pro všechny.

V kombinaci s lepší hromadnou dopravou to bude jedna velká nádhera, slibuju. Počítáme i s udržitelnou cestou. Dostatek nabíječek pro elektromobily, elektrokola a další ekologické dopravní prostředky jsou samozřejmostí. Dobíjet budete mocí úplně všude.

Na co vám je, když třeba s Teslou nebo Enyaqem parkujete zdarma, ale dobít je můžete jenom doma? Když už mluvíme o parkování kdekoliv, tak se vším všudy.

Oživíme myšlenku jednotné zóny pro celou Prahu!

Umožní vám flexibilně využívat možnosti parkování v zónách podle aktuálních potřeb s odstupňováním cenových pásem, včetně přenositelnosti parkovacího oprávnění pro příbuzné nebo návštěvy.

Parkovat kdekoliv, to je oč tu běží.

A ještě bonus. Přejde konec parkování nákladáků a dodávek tam, kde je nedostatek místa pro tamní obyvatele. Jo, a do centra pustíme jen podnikatele, živnostníky a ty, kteří je reálně posouvají dál.

Dělají je hezčí, pro nás, pro Pražáky.

JEDNOTNÁ ZÓNA PRO CELOU PRAHU

CYKLOPRUH NENÍ CYKLOSTEZKA

Jednou provždy. Prosím. Když vezmete bílou barvu a namalujete pruh na zem, neděláte pro cyklisty nic navíc. Opravdu ne. Zvláště v Praze.

Některé silnice prostě nejsou koncipované na to, aby se na ně malovaly cyklopruhy. A už vůbec není nikdo zvědavý na to, aby se jim říkalo cyklostezky. To nejde.

Jasně jsme si řekli, že Praha musí být pro všechny.

Podpora cyklistů? Samozřejmě, ale v rozumné míře. A bezpečně. Vždyť některé ty malůvky jdou přímo proti samotným cyklistům. Ohrožují je. Ne řidiči, ale snaha za každou cenu vymýtít ty zlé lidi, kteří jezdí autem.

Protežování cyklistů silou? To přece není řešení. Poslední roky to jasně ukazují.

Místo aby hledali funkční řešení pro všechny, zaklínají se současní vládcí Prahy až fanatickým bojem proti autům. Strašný chaos.

Vězte nebo ne, ale i cyklisté jezdí autem. No vážně. Tak proč se to tedy hrotí?

Mluvil jsem s našimi mladými, kteří také holdují cyklistice, a víte, co mi řekli? V Praze opravdu ne. Není to bezpečné ani moc pohodlné. To si raději vyjedeme za město, kde je klid, nebo někam, kde přemýšlejí a mají hezké cyklostezky.

To je ono.

Jednou provždy. Cyklopruh není cyklostezka.

Cyklopruh je často nekonceptním „hurá“ řešením.
Ale cyklostezka je koncepční řešení, které zapadá do dané ulice
a nijak neruší spoje MHD ani si neuzurpuje prostor pro auta
a je bezpečná pro cyklisty.

Zaklínání Amsterdamem, Kodaní nebo Berlínem pak nefunguje.

Praha je totiž unikátní.

Potřebuje cyklopruhy? Spíš ne. Jen tam, kde opravdu dávají smysl.
Potřebuje cyklostezky? Ano. A my je budeme budovat v místech,
kde z toho budete mít zážitek, ne stres.

Teď se těším, až si zase přečtu, že jsme proti cyklistům.
Opravdu nejsme.

Jen je třeba si říct, že lepší je dělat to, co má smysl.

A především pořádně, ne se pod rouškou ideologie fanaticky
vymezovat vůči většině svých sousedů.

Takže.

Cyklopruhy u motolské nemocnice, které zúžily průjezd sanitek?
Ne!

Cyklostezka podél hlavní komunikace či potoka, jako třeba
u Motola, až směrem do centra? Ano!

Praha je pro všechny.

S klidnou hlavou a bez fanatismu.

BEZ FANATISMU A OMEZOVÁNÍ DRUHÝCH

PŘIVÍTEJTE "METRO S"

Za cenu devíti kilometrů tunelů získáme 150 kilometrů sítě rychlého „metra“. Zní to šíleně?

Vůbec ne. Díky „Metru S“.

Linka pro vás neznámá? Její ekvivalent známe především z německojazyčných zemích pod názvem S-Bahn.

Skrývá se pod ním městská rychlodráha, městská dráha a rychlodráhy jako takové.

Jednoduše.

Jedná se o specifický systém městské nebo příměstské železnice. Takové povrchové metro, které tomu podzemnímu krtkovi výrazně pomáhá.

Provoz jede v taktu, tedy v krátkých a pravidelných intervalech. Plus pro vás. Zapojeno je do klasické městské dopravy včetně platnosti vaší jízdenky. Další plus.

Vhodně doplňuje stávající prostředky MHD a navazuje na ně, přičemž podporuje nejen plynulejší, ale také rychlejší provoz a dosah do míst, kam tradiční metro nejedí. Další plus.

Právě proto to děláme.

Pohodlnější, rychlejší a dostupnější veřejná doprava.

Tunely ve směrech Florenc-Smíchov a Florenc-Nusle/Vršovice.

Cílem je, aby linka propojila železniční regionální dopravu s metrem, a tím vytvořila síť metru velmi podobnou, která ale bude mít dosah až do Středočeského kraje a budou ji obsluhovat standardní vlaky.

Krátké intervaly, atraktivita a vybudování stanic tam, kde v Praze nejvíc chybí a kde budou pro občany užitečné.

To vše díky našemu unikátnímu „Metru S“.

Máme velké pokrytí železnicí a je na čase ji využívat naplno. Proč? Protože je to ekologické, udržitelné a efektivní řešení.

Ve spolupráci se Středočeským krajem navíc vytipujeme a zdvojnásobíme počet parkovacích míst u velkých měst tak, abychom odlehčili dopravě v Praze a současně dali možnost pohodlně cestovat za prací do metropole vlakem. Podobně jako je tomu například v Londýně.

Ruku v ruce s tím budeme budovat další trasy kolejové dopravy, které vhodně nahradí okružní trasu metra a nabídnou nové, atraktivní spojení do centra.

Není třeba plánovat nějaké metro nula, je třeba využít to, které máme. A vystavět nové. Protože tu existuje velký dluh.

Stále chybí přímé spojení na letiště. Zajistíme, abyste se na dovolenou, za studiem nebo na služební cestu dostali rychle, svižně, bez složitého přestupování.

Vidíte sami, že to prostě musíme udělat zase my.

Spolu dokážeme na maximum využít potenciál pražského železničního uzlu a v moderním kabátě navázat na tradici pražské kolejové dopravy.

9 km

150 km

TAKY CHODÍTE V PÁTEK NA PIVO?

Tentokrát už k tomu metru. A taky k pivu. Jak to spolu souvisí?

Představte si, že jdete v pátek s kamarády na pivo. Vaše oblíbená hospoda má otevřeno do půlnoci a vy máte dnes opravdu co probrat. Fotbal, politiku nebo to, jak skvělým nápadem je Metro S.

Nebo se třeba kamarádka bude vdávat a vy máte spoustu zařizování. Kde jinde to probrat než u nějakého dobrého drinku? Oblíbený bar má dokonce zavíračku až v jednu a je jen kousek od metra.

Sice to nechcete dnes přehnat, ale do zavíračky byste to dali. Jenže poslední metro jede o půlnoci a vám se noční tramvaj nebo autobusem opravdu nechce.

Jasně, proč taky? Je to dvakrát delší a vy už se těšíte domů. Shodli jsme se, že to má jednoduché řešení. V pátek a v sobotu prodloužíme provoz metra o hodinu. Poslední tedy vyjede z konečných v jednu ráno. To by šlo, ne?

Upřímně si myslím, že ano. V evropských metropolích je to standard a mám za to, že je načase, abychom se k nim přibližovali opravdu ve všech směrech.

Chápu, že je to vlastně maličkost, ale právě takové drobnosti jsou tím, co dělá váš život v Praze lepším. Nebo ne? Jasně, že jo. A delší zavíračka není jedinou nutnou změnou, co se podzemní dopravy týče.

I my budeme pokračovat ve výstavbě metra D.

ČASTO, VČAS A DOSTUPNÁ PRO VŠECHNY

Dokončíme projekt pokrytí tras metra vysokorychlostním internetovým připojením.

Být on-line je v dnešní době prakticky nutnost, ale hlavně je to důvod, proč mnozí lidé konečně přesedli z auta do metra.

Mají to pohodlnější a cestou do kanceláře například z Čerňáku do Radlic získají důležitý čas, který mohou strávit třeba čtením e-mailů. Efektivně využitý čas pro práci, studium, odreagování při čtení aktuálních zpráv nebo sledování vtipných videí.

Vysokorychlostní internetové připojení v metru je přidaná hodnota, kterou ocení opravdu každý. Co dál?

Lepší MHD je základ. Naším cílem je udržitelná a uživatelsky příjemná doprava. Udržitelná ve dvou rovinách. Příkladem jedné z nich je podpora alternativních pohonů v autobusech.

Co pohodlí cestujících? Nápady by byly, ale jejich realizace posledních osm let vážne. Nejsou to ale například klimatizace nebo možnost nabíjení mobilu. To jsou pro nás naprosto nutné standardy. Důležité je, co vás potěší nejvíc.

Když to jede často.
Když to přijede včas.
Když sedíte v čistém prostředí.

Naším cílem je udělat pražskou MHD ještě dostupnější.

Dosáhnout díky novému vlakovému, podzemnímu i tramvajovému spojení míst, která dosud seděla v koutě.

Zároveň vyřešíme průjezdnost kritických křižovatek zejména pro tramvaje a autobusy.

A samozřejmě zajistíme častější úklid a údržbu veřejných spojů tak, aby se každý rád svezl právě autobusem, tramvají, nebo vlakem.

A výsledek?

Daleko víc lidí se jednoduše dostane k hromadné dopravě.
A ta bude dostupná, rychlá, pohodlná, čistá a bezpečná.

Praha má jednu z nejlevnějších městských přeprav v Evropě.

Jak více motivovat lidi k cestování MHD? Zlepšit ji tak, aby jezdila často, včas a byla stále dostupná pro všechny.

Finančně dostupná MHD je přece tou největší motivací. Obzvláště v době, kdy prožijí peněženky každého z nás těžkou zkoušku.

Když to nebudete potřebovat, proč byste vyhazovali stovky korun za dlouhou a nervující jízdu autem, když můžete za pár korun projezdit celou Prahu skrz naskrz hromadnou dopravou?

Ještě jedna věc. Dopravní podnik je největší pražský zaměstnavatel. Skvělé fungování každodenního provozu MHD je samozřejmostí, ale my chceme, aby podnik fungoval jako celek.

Aby se dobře staral o své zaměstnance a abychom už nikdy neřešili kauzy, ale jen to, jak se naše městská firma neustále posouvá dopředu.

Aby jezdila často a včas, aby byla pohodlná, dostupná a bez kauz.

Taková bude pražská MHD.

MHD PRO LIDI A KONEČNĚ BEZ TRAPNÝCH KAUZ

SROVNÁME POKLOPY S VOZOVKOU

Teď se s vámi chci podělit o jednu perličku. Jeden z našich mladých kandidátů přišel před létem s tím, že bude chodit po ulici. Vypytávat se Pražanů, co by ve svém okolí chtěli zlepšit. Vypadly z toho celkem zajímavé nápady, které prostupují i do dalších témat, ale tohle mě dostalo.

Desítky lidí si prý přejí, abychom srovnali poklopy s vozovkou. Teď se určitě smějete, protože vás to už taky určitě někdy napadlo, a zároveň i proto, že vás zajímá, zda to vůbec jde. Opravdu, koho by to neštvalo?

Jízda po pražských silnicích často připomíná slalom. Poklopy jsou navíc často rozbité a nedá se jim vyhnout. Kde se to vzalo?

Kulaté poklopy slouží jako vstupní šachty do kanalizace, pod velkými čtvercovými jsou umístěny vodoměry a mřížkoványi u stran vozovky odtéká dešťová voda. Jsou tam historicky. U většiny je z pádného důvodu nebylo možné přesunout na ideální místo, což by samozřejmě bylo uprostřed.

V průběhu let se měnily pruhy. Vlivem výstavby tramvají nebo parkovacích míst, dnes také vlivem namalovaných cyklopruhů. Tak nějak postupně se nám poklopy dostaly pod kola. Historicky daná kanalizace vás ovšem nejspíše netrápí tolik jako fakt, že jsou poklopy a jejich okolí rozbité nebo v jiné výšce než silnice.

Řešení jsou tedy dvě. Zarovnat je při rekonstrukci vozovky. A Technická správa komunikací má prý i stroj, který dokáže propadlý kanál takzvaně vytáhnout a zarovnat. Nemusí se při tom rozbíjet povrch okolo.

Štve nás to všechny, nejde to všude, ale jedno vám řeknu. S úsměvem, ale vážným úmyslem. Kde to půjde a bude to dávat smysl, při vhodné příležitosti zarovnáme poklopy s vozovkou.

Z PRAHY SE STÁVÁ SKANZEN

Řekněme si to upřímně – v Praze se málo staví. V posledních letech se tou konzervací, strachem a řízeným házením klacků pod nohy stává z našeho města postupně skanzen.

Praha se zastavila v roce 2013 či 2014, kdy jsme ještě něco udělali my. Od té doby se nestalo vůbec nic.

Nikam se neposouváme. Posledních osm let je to opravdu katastrofa.

A ty projekty, co jsou dnes na stole? Kdo myslíte, že je připravil? Samozřejmě, že ODS, když jsem byl v primátorském křesle.

Kvůli neschopnosti posledních vlád jsme získali pověst města, kde se nestaví.

Nejsou to jen tolik potřebné byty.

Chybí školy a školky.

Sportoviště.

Kulturní a volnočasové komplexy.

Rekonstrukce a revitalizace.

Opravy starých a investice do nových staveb.

Stavby světového formátu od našich architektů.

Jestli si myslíte, že oprava Barrandáku je nějaká přehnaná aktivita, tak to tedy není, to je nutnost.

Když se ale ohlédnete o osm let, nestalo se vlastně nic.

Co pořádného se postavilo? Město spíš stavby blokuje.

Samozřejmě, že za to může i zdoluhavé povolování staveb v celé republice, ale také neochota vedení města s tím cokoliv dělat.

Musíme se otevřít nové výstavbě. Šetrné k rázu města, ale nemůžeme jen čekat, až nám to tady všechno spadne na hlavu.

Vždyť kvůli neochotě stavět jsme se dostali do stavu takové bytové krize, že naše děti možná nebudou mít kde bydlet.

Proč?

Protože si někteří politici myslí, že musí vše udělat sami. Ne, nemusí. Hlavně když to neumí.

Reálně dávat cihlu k cihle? To ať hlavně nedělá město, natož politici!

Co politici umí? Nebo by alespoň měli umět?
Udělat silné politické rozhodnutí, a to mé zní:

Stavět se bude!

Nejen politické rozhodnutí, ale i můj závazek vám.
My stavět budeme.

Abychom naše milované město zase rozhybali, musíme začít spolupracovat se soukromým sektorem a hledat taková řešení, která posunou město a nebudou mít za cíl jen fotku u stříhání pásky.

Jak na to?

**SPOLU
JI ZASE
OŽIVÍME**

MĚSTO + SOUKROMNÍCI = RYCHLEJŠÍ VÝSTAVBA

Developer. Slovo, které je nutné konečně tak trochu... Očistit.

Uvědomte si, že je to člověk nebo firma, kteří vytvářejí právě ty potřebné stavby.

Dělají to každý den, uspěli v tom na drsném trhu. Jsou schopni stavět rychle, efektivně, a jak už víme od mnohých našich starostů, jednají dle jasně nastavených pravidel.

Není to tedy sprosté slovo. Jsou to firmy, které nám mohou pomoci v řešení spousty našich nedostatků a problémů.

Máme jasná pravidla v jednotlivých městských částech a je na čase stanovit rámec i pro klíčové celopražské stavby.

Hlavně v oblasti bydlení. Musíme využít vhodné pozemky k bytové výstavbě. Jednat se státem o využití jeho pozemků pro pražské byty.

A společně najít cestu, jak ještě více motivovat soukromníky ke stavbě nájemních domů a bytů.

Třeba i tak, že část z nich poskytnou do městského fondu. Jen nápad, o kterém jsem slyšel, že funguje v zahraničí.

Ty pak využijeme například pro seniory, matky samoživitelky, rodiny v nouzi či zdravotníky, hasiče či policisty a další naše strážné anděly.

Co to celé přinese?

Rychlejší výstavbu.

Lepší koordinaci staveb.

Transparentní pravidla a spolupráci s developery.

Městu patří pozemky, soukromník staví.

Spolu ty věci dotáhneme.

A především: konečně se zase bude stavět.

Když Karel IV. vybudoval věhlas našeho města tím, že vystavěl nadčasové a tehdy odvážné stavby a čtvrti, proč bychom se jím neměli inspirovat a nejit ve stopách odvážné politiky i dnes?

Praha v oblasti rozvoje nezažila svoji revoluci a je na čase to změnit.

Ať už jde o bydlení, školy, školky nebo nové architektonické skvosty, které nás proslaví po celém světě.

Mým cílem je, aby se za naší budoucí vlády a mého primátorství začalo znovu stavět tak, aby se Praha oživila.

PS: Ano, vím, že největší Čechem byl námi Čechy zvolen Jára Cimrman

**BUDE SE
STAVĚT
JAKO ZA
KARLA IV.**

REVOLUČNÍ DRUŽSTEVNÍ BYDLENÍ

Dostupné družstevní bydlení. To je projekt, za který tleskám naší Haně Kordové Marvanové.

Opravdu, jestli tu někdo za poslední roky udělal něco pro dostupné bydlení, je to právě ona.

Znám ji profesně dlouho a teď jsem rád, že tu mohu v krátkosti popsat, jak skvělou věc pro Pražany připravila.

Samozřejmě pro všechny Pražany, kteří nemají vlastní bydlení.

A přináší to spoustu výhod. Například díky poskytnutí pozemků Prahou a dalšímu zajištění projektu městem mohou být tyto byty až o 30 % levnější!

Čtete správně, až o 30 % levnější než na klasickém trhu.

Tím pádem dostupnější pro všechny.

Opět se dostáváme k tomu, že ničíme mýtus o spolupráci se soukromníky a transformujeme jej v něco pozitivního.

Spolupráci s developery.

Praha + soukromníci = dostupné bydlení.

Konečně totiž někdo pochopil, že levnější to bude, jen když to uděláme společně. My vytipujeme vhodné pozemky a náš partner to postaví.

Společně pak založíme bytové družstvo. Každý člen družstva zaplatí dopředu 25 % nákladů na výstavbu bytu.

Zbytek podílu splácejí členové formou měsíčního nájemného. Dokonce půjde v budoucnu získat byt do osobního vlastnictví.

Navíc my, jako město, máme dispoziční právo ke třetině bytů.
Ty můžeme následně využít k pronájmu občanům v tíživé sociální situaci nebo opět těm, kteří to potřebují.

Učitelům, lékařům, mladým rodinám s dětmi. Startovací byty.

Ptáte se, jak tento projekt efektivně bojuje s drahým bydlením?

Kromě toho, že jsou byty až o 30 % levnější oproti trhu?
Například si nemusíte brát hypotéku.

Byt je zajištěn družstvem a splátka probíhá formou placení nájmu.

Skvělé řešení, protože mnohé mladé rodiny opravdu nedosáhnou na jistinu.

Když nám nejdou banky naproti se 100% hypotékami, vymyslela
Hana toto zajímavé řešení.

A co se mi líbí nejvíc? Celý koncept navazuje na stoletou tradici
družstevního bydlení.

Tradice a inovace ruku v ruce.

Navíc nás tady netrápí vysoké úrokové sazby.

Rozjedeme projekt naplno a tímto způsobem spolu postavíme
tisíce bytů.

Chybí nám jich asi třicet tisíc. Tak je pojďme spolu postavit!

Za čtyři roky to asi nedáme, ale za osm bychom mohli.

BYTY
AŽ O 30 %
LEVNĚJI

VAŠE DĚTI BUDOU MÍT KDE BYDLET

Řešení aktuální bytové krize bychom měli.
A budeme pokračovat i dál.

Na řadě je podpora výstavby na brownfieldech, tedy na nevyužitém zastavitelném území, třeba v prolukách a nedostavěných částech obytných bloků. A pozor. Města mohou růst i do výšky. Ve vhodných lokalitách a samozřejmě s respektem k okolí. To je základ.

Budoucnost je na nás. I proto zjednodušíme a urychlíme schvalování nových ploch pro vlastnické i nájemní bydlení.

Dále pak opět ta družstva. Bereme je všemi deseti. Proč? Protože přináší skvělé podmínky pro mladé rodiny.

A co dál? Postavíme nové vysokoškolské kampusy na městských pozemcích a nabídneme mladým alternativu ke klasickému nájmu.

Zároveň opravíme stávající městské byty tak, aby se co nejdříve vrátily na trh a mohly si je pronajmout právě naše děti.

Levněji než jinde. Stále máme vysoký počet volných nevyužitých bytů. Ty vrátíme do oběhu a budeme podporovat vztah města jako pronajímatele a mladých Pražanů jako spokojených nájemců.

A perlička na závěr. Stanovíme jasná pravidla pro platformy jako Airbnb. Mají sloužit k dlouhodobému nájmu a neobtěžovat.

Prostě ze všech směrů budeme pracovat na tom, aby vaše děti i jejich děti a také jejich děti měly kde bydlet.

LEPŠÍ ULICE JSOU SAMOZŘEJMOSTÍ

Město, to jsou hlavně ulice. Mladí lidé z naší kandidátky si jejich zlepšení vzali na triko a s mnohými z nich jsem mluvil o tom, co pro ně znamená hezčí ulice.

Zjistil jsem, že si všímají hlavně maličkostí.

Vadí jim rozbitý chodník, poničená lavička, chybějící koš, pohaslá lampa, zanedbaná zeleň a spousta a spousta dalších věcí.

Je samozřejmě pochopitelné, že každého zajímá něco jiného.

Pro někoho jsou důležitá parkovací místa, pro jiné zase cyklopruhy a někoho opravdu štve chybějící koš.

Každý jsme nějaký.

Víte, co ale opravdu máme všichni společné?

Chceme mít kolem sebe, ve svém pražském mikrosvětě, hezčí a „uživatelsky příjemnější“ ulice.

Schválně se zkuste i vy zamyslet, co to pro vás vlastně znamená?

Víc zeleně?

Víc laviček?

Víc košů?

NEPOŘÁDEK MĚ ŠILENĚ ROZCILUJE

Hlavně ty koše nebo obecně nepořádek. Lidi to strašně rozčiluje. Doma taky nemáte svinčík, že ne? Taky vám záleží na tom, v jakém prostředí se pohybujete. U sebe si to uklidíte.

Ve městě to máme na starosti my. V Praze prostě binec být nesmí.

Spolu zajistíme častější vývoz odpadků s důrazem na vytížená místa. A tam, kde se potkává více lidí, se musí o úklid pečovat ještě víc.

Velké křižovatky, náměstí, zastávky MHD. Nesmíme ale vynechat ani ty chodníky. Mokré čištění? Častější úklid? Ano. Posílíme i svou a k tomu navíc rozšíříme pracovní dobu a kapacitu sběrných dvorů.

Půjdeme s dobou, která žádá recyklaci a udržitelnost. A vaši motivaci. Když radikálně zvýšíme počet košů, odpadky na zemi nebudou.

Chytrých? Ne, ekologických. Takže nabíječku na mobil nečekejte. Nesnáším to, co se dělá jen naoko. Věci, o kterých pak napíší média, že jste vizionář, ale nikdo to nikdy nepoužije. To už o mně víte. Čekajte ale přihrádky na všechny odpadové materiály pro ještě lepší třídění. To ano. Prostě něco, co nás na každém kroku motivuje se k našemu městu chovat ještě šetrněji.

Jeden koš na víc věcí. Asi si říkáte, že právě vy už maximum pro pořádek děláte. Nejspíš ano.

Teď budeme maximum dělat i my a budeme důsledně dbát na to, aby bylo uklizeno. Úplně všude.

Opravdu po celé Praze.

OPRAVY A DETAILS BUDEME ŘEŠIT IHNED

Samozřejmě, každého nejvíc štvoí věci, kolem kterých chodí každý den a které jsou rozbité. Rozbitá lavička? Oprava trvá dlouho?

Někdy přitom trvá i dva roky, než se s tím něco udělá.

Víte, že to můžete nahlásit on-line? Nevíte. Vidíte.

Nikdo vám to neřekl. Nebo víte? Už jste to zkusili? A řešil to někdo?

Ne. To je právě ono.

Nikdo vám nedá zpětnou vazbu, nikoho to nezajímá. Jen potřebuje říct, že pro vás udělal předraženou aplikaci, aby se mohl pochlubit někde na Facebooku, Twitteru nebo já nevím kde ještě.

O vás a už vůbec o tu lavičku mu opravdu nejde. Jak zařídit, aby to fungovalo?

Vždyt takových drobností, které nám každý den kazí pohled na naše krásné město, je obrovská spousta.

Kromě velkých staveb bychom se snad měli starat i o maličkosti. Prostě každodenní údržba. Kde to vážne, proč to pořád není?

Záleží jen na správném dodržování již zaběhnutých postupů. Víme, že dodržovat postupy je každodenní starost.

Někdy je to otravné, ale udělat se to musí, a když se to neudělá, začíná se šířit „blbá nálada“.

Doma, ale i ve městě.

Například ta lavička.

Když uklízeči čistí park, je přece přirozené, že pokud vidí poničenou lavičku, upozorní na to a problém se potom řeší. Nemusejí to dělat občané pomocí zbytečné aplikace. Ti si to přece už zaplatili v daních.

A město nebo jeho firmy? Ty to prostě jen musí vyřešit.
My to řešit budeme!

Dokonce bychom se mohli inspirovat nápadem, který po Praze již nějakou dobu koluje.

Zřízení infolinky pro detaily, kam by mohl každý občan nahlásit něco, co se mu na údržbě Prahy nelíbí.

Cokoliv.

A pochopitelně dáme peníze do fondu na opravy. Oprava lavičky bude trvat čtrnáct dní, určitě ne půl roku.

Co na to říkáte?

Takový celopražský hodinový manžel.

Stát to bude minimum a výsledkem bude lepší město.

Stačí to dělat pořádně.

TAKOVÝ CELOPRAŽSKÝ HODINOVÝ MANŽEL

VŠECHNY VNITROBLOKY BUDOU ÚŽASNÉ

Klidnější adresa, lepší veřejný prostor a vytváření mikrokomunit.
Sen každého moderního města. Kde však hledat prostor?
Vnitrobloky či nevyplněné prostory starých sídlišť.

Tam se pořád něco děje, v každém městě, které žije.
A můžou se tam stát úžasné věci.

Pohoda, sousedské akce, lidé se mohou seznamovat, to považují
za nesmírně důležité, když někde bydlím.

Přes Zoom se stýkáme s lidmi po celém světě, ale přitom neznáme
své sousedy.

Vnitroblok je skvělé místo, kde s nimi můžeme strávit trochu času
nebo třeba celé odpoledne a večer.

Jaký chceme mít pocit ze života ve městě?

Vnitrobloků máme v rámci našeho města stovky.

Povětšinou však chátrají. Výjimkou jsou spíše novostavby,
kde už se s moderními prvky veřejného života počítá.

Tady se vrátím k zahušťování, tentokrát s maximálním přínosem
pro místní obyvatele.

Jak na to? Opět, politickým rozhodnutím.

Na to musíte mít odvalu. A sílu. Vytvářet příjemnější prostředí
pro Pražany musí být naší každodenní prioritou.

Podpoříme proměnu vnitrobloků.

Nová dětská hřiště, work-out zóny pro děti, dospělé i seniory,
komunitní zahrady, altánky a místa k posezení nebo třeba hřiště
na odpočinkové sporty.

Myslím, že pohled z okna na sousedy, kteří spolu hrají pétanque je příjemnější, než koukat na zarostlé konstrukce, na kterých se koberce naposledy klepaly ještě za totality.

Díky zaměření na vnitrobloky přineseme lepší život i do dosud přehlížených míst.

A navíc - na nových místech v dosud prázdných vnitroblocích může vzniknout úžasná generační komunita.

Vyžití pro všechny věkové skupiny a nový impuls.

Někteří mi sice říkají, že příliš netouží po „komunitnějším“ typu života, ale upřímně si myslím, že pokud chceme mít Prahu krásnou úplně celou, investice do společného prostoru stojí za to.

Prostě vytvářet příjemnější prostředí pro Pražany musí být naší prioritou ve všech směrech.

Ale nebojte, nebudou to jen vnitrobloky, lepší místo pro život chceme udělat i v těch nejzapadlejších ulicích.

DĚTSKÁ HŘIŠTĚ, KOMUNITNÍ ZAHRÁDKY, PÉTANQUE

ENERGIE S PŘIDANOU HODNOTOU

Nezávislost.

Slovo, které je v dnešní době snad vůbec nejpoužívanější.

Hlavně ve spojení s energetikou.

Všude slyšíte, že se musíme zbavit závislosti na fosilních palivech.
Na ruském plynu.

Není to žádný diktát z Bruselu ani ekofašismus.

Jedná se o rozumně nastavenou politiku ve snaze být soběstační.

Půjdeme-li udržitelným zdrojům naproti, budou z našich dnešních rozhodnutí těžit další generace.

Díky systému městských firem dokážeme pro Pražany zajistit, že je krize tolik nezasáhne.

Přitom ale musíme myslet na budoucnost.

Nezbytné je, aby i Praha šla energeticky výhodným a obnovitelným zdrojům naproti.

Samozřejmě:

Tepelná čerpadla.
Solární panely.
Biometan.

Plyn v kogeneraci - tedy současně výroba tepla i elektřiny.

To vše jsou možnosti, které mohou Pražanům zajistit větší nezávislost.

Nízkoemisní, obnovitelné a decentralizované.

Takové budou podporované zdroje u budov a všech objektů v majetku města a městských organizací.

Energie ze slunce na střeších nemocnic, škol, domovů seniorů, paneláků, bytových a obchodních domů i kancelářských budov.

Vždyť i jeden metr čtvereční soláru dokáže ušetřit tisíce korun ročně.

Spolu podpoříme postupnou výměnu energetických zdrojů.

Zároveň připravíme transparentnější, jasnější a pro občany výhodnější plán udržitelné budoucnosti města včetně zahrnutí všech klimatických, společenských i ekonomických výzev.

Vše tak, abychom na to měli, a lidem to přineslo úspory ve všech směrech.

Praha bude i díky nám energeticky nezávislá.

**UŠETŘÍTE
TISÍCE
KORUN
ROČNĚ**

PRAHA, ZEZELENÁ S KLIDNOU HLAVOU

Jsem konzervativní člověk a základem konzervatismu je proaktivní péče o svět kolem sebe.

Udržovat společnost, města, obce i životní prostředí v takové kondici, aby naše děti měly pro sebe o něco lepší svět.

Tomu věřím.

A teď se rozepíšu hlavně o barvě, kterou si mylně přivlastnila některá extrémní uskupení.

K ekologii jsme vždy přistupovali s chladnou hlavou a hledali hlavně funkční řešení.

Stejně jako naši starostové v pražských městských částech.

Naším snem je prý Praha betonová. Ani náhodou.

Chceme ji zelenou. Osvěžující, příjemnou, milou, vybízející k životu, k posezení s přáteli.

K seznamování se s novými lidmi. K rande, procházce parkem.

I proto děláme po celé Praze projekty, které jdou s dobou a reagují na nutné změny v přístupu k městskému prostoru.

Zaměřujeme se hlavně na naše parky. Projekty v sadech Bratří Čapků nebo nově i „Riegráče“ mají inteligentní zavlažování.

Výsledek?

Spotřeba vody se snížila o 56 % a kvalita zeleně jde nahoru.

Chceme a budeme pokračovat po celé Praze.

Doplněním zeleně, výsadbou okrasných květin, vysetím trávy na nových plochách a celkovou rekonstrukcí všech hojně využívaných, větších i menších volnočasových ploch.

Intenzivně budeme na vhodných místech nahrazovat beton zelení, protože je načase dát našemu městu tvář 21. století.

Zřídíme retenční nádrže a další vodní prvky jako pítka s pitnou vodou i veřejné zdroje užitkové vody.

Hlavním přínosem bude, kromě hezčího a lepšího místa pro život, snížení teploty v letních měsících a přeměna zbytečného a nevyužívaného prostoru na nový.

A to pořád posloucháme, že jsme nejméně zelení.

Naopak, naši starostové a experti jsou lídry udržitelnosti.

Odpovědná péče o okolní svět je totiž opravdovým základem konzervatismu.

Takže kdyby vám někdo zase tvrdil, že SPOLU zničí vše zelené a nebude se starat o životní prostředí, tak ho pošlete třeba za Sandrou na Dvojku a myslím, že bude odcházet s pocitem, že jsme pro zelenější Prahu udělali víc než ti, kteří se jí ideologicky zaklínají.

Nemluvě o našich mladých, kteří nám neustále nosí nové nápady a trendy jak z Česka, tak ze zahraničí.

Co funguje a bude vhodné pro Prahu?

To uděláme!

NAŠI STAROSTOVÉ JSOU LÍDRY UDRŽITELNOSTI

POSÍLÍME VZTAH S PŘÍRODOU

Městské parky jsou jedna větev, my však chceme posílit náš vztah s pražskou přírodou ve všech směrech.

Je to trochu klišé, ale naprostá pravda.

Přírodní plochy, to jsou zelené plíce Prahy.

Nikdy je nedáme jinému účelu. Naopak, budeme o ně více pečovat.

Krajinu a zemědělskou půdu budeme chránit a novou výstavbu podpoříme zejména na brownfieldech čili pozemcích a budovách, které jsou nedostatečně využívány a zanedbané, a využijeme ji pro doplnění stávající zástavby.

Zahušťovat, ne rozpínat.

Víc zeleně do města je základ.

I já chci vidět více stromů v ulicích.

Hlavně tam, kde je budeme moci jednoduše a dlouhodobě udržovat.

Vážně. Máme toho víc než jen stromy.

Recyklace odpadní vody.
Lepší hospodaření s tou dešťovou.

Stejně tak půjdeme směrem ozelenění fasád vnitrobloků, střech, zastávek autobusů, tramvají a také betonových zdí, které dnes nijak nezlepšují veřejný prostor.

Efektivně a ve vzájemném vztahu s přírodou.

Taková je naše environmentální politika.

Prostě tak, aby byla metropole místem, kde se ruch a prvky velkoměsta snoubí s přírodou, aby se stala jeho součástí.

Pražská příroda je místo pro rekreaci.
Už nebudete muset utíkat pryč.

Pořádně se pustíme také do revitalizace našich ostrovů
a zpřístupníme je.

Štvanici, Císařský ostrov.

Však si to představte. Sednout si v klidu k vodě. Kdekoliv, po celé
Praze.

Nebo i na rušné kolonádě, například na Korunní či Patočkově.
Ze světových metropolí má Praha největší podíl přírodních ploch.

Spolu se o ně budeme starat a prvenství si udržíme.

Tak, abyste místo na procházku, posezení nebo na piknik
nemuseli googlovat, ale vždy ho měli za rohem nebo pár minut
naší skvělou MHD.

ZPŘÍSTUPNÍME NAŠE OSTROVY VĚŘEJNOSTI

PEJSKAŘI

Praha je prý dobrým městem pro pejskaře. Podle studie z roku 2020 byla dokonce na čtvrtém místě na světě.

Někde máme ale stále mezery. Třeba v tom, že naši pejsci mají neukázněné páníčky.

Věřím, že jde jen o minimální množství, stejně jako tomu bylo u nepoctivých taxikářů. Ostatní snad po svých mazlíčcích uklízejí.

Samozřejmě, že záleží na osobní odpovědnosti, ale zamysleme se - děláme dost?

Dáváme našim mazlíčkům, potažmo také Pražanům, dobrý městský prostor?

Ne úplně. Standardem by měly být pytlíky na psí hovínka na každém koši.

Protože prostředí kultivuje a my chceme nabádat a pomáhat, ne primárně plísnit a pokutovat.

Pejsci i ostatní mazlíčci jsou prostě také Pražáci.

Proč zde píšu o tomhle, říkáte si?

Protože - a je to tu zase - Praha musí být pro všechny.

Jak pejskařům pomoci? Lidé mi říkali, že to není ani tak pro pejskaře jako pro ty pejsky. Řešení? Psí hřiště.

Je jich spousta po celé Praze, třeba u nás na Desítce. Je jich dost?

Ani náhodou.

Proč dělat hřiště speciálně pro pejskařskou část Pražanů?

Protože díky tomu se bude lépe cítit i ta část spoluobčanů,
kteří domácí mazlíčky nemají.

Je to tak. Když budou mít pejsci a jejich páničci kde se vyblbnout,
na místě k tomu určeném, budou spokojeni všichni.

Pítka, agility překážky, udržovaná zeleň a posezení.

Lidé s pejsky se stejně už teď potkávají na svých oblíbených místech.
Tato místa tedy můžeme vytipovat a udělat z nich skvělá psí hřiště.

Samozřejmě, nechceme venčení omezovat jen na tato hřiště,
ale je to šance, jak se s mazlíčky vydovádet, vyvětrat, popovídat
si s ostatními dvounohými sousedy a pak se jít v klidu a bez
jakéhokoliv zásahu do života ostatních projít po okolí.

Ruku v ruce s tím jde i instalace pítek po celé Praze.

A nakonec i ty nešťastné pytlíky, kterých je po metropoli zatím
zoufale málo. Kde jsem začal, tam končím.

Každý má svoji odpovědnost, ale je jasné, že my uděláme město
lepší opravdu pro všechny.

Pozitivně, žádné zákazy nebo vyhlášky, kde a jak smíte venčit nebo
se vůbec hýbat, protože... I pejskové jsou Pražáci.

I MAZLÍČCI JSOU PRAŽÁCI

DOMA JE TAM, KDE JE BEZPEČNĚ

Přestože je podle průzkumů i obyvatel metropole Praha dlouhodobě jedním z nejbezpečnějších měst, nestačí to. A jistě to někdy cítíte, třeba jste-li žena a jedete nočním spojem.

Chce to víc strážníků. Už před deseti lety jsem chtěl strážníky jako kdysi. Více mužů a žen zákona v ulicích.

A taky aby spíše než dopravní přestupky řešili reálný zločin.
Vaše bezpečí.

V Praze se nikdo bát nebude!

Proto do ulic vyšleme více hlídek a pochůzkové trasy upravíme tak, aby se zákon dostal hlavně do míst, kam není tolik vidět.

Nutností je také zlepšit spolupráci státní a městské policie při zajišťování veřejného pořádku.

Společné týmy, společný cíl. Hlavně v problematických a každodenním životem hodně zatížených lokalitách. V centru, v okolí velkých nádraží a v zapomenutých koutech Prahy.

Dokonce jsem se setkal i s tím, že pro starší občany platí bezpečnost = světlo. Posvítíme si na to. Kde osvětlení chybí, doplníme je, ale nebojte se, tím pro nás problém nehasne.

Vždyť potkat každý den svého strážníka a zažít ten hezký pocit, že na nás někdo dohlíží a vždy nám pomůže, je prostě fajn.

A hned se máte lépe, no ne?

ZÁCHRANKA A HASIČI? CHLOUBA PRAHY

Záchranáři. Naši andělé strážní a moji úžasní kolegové.

Když jsem byl naposledy primátorem, pořídili jsme pro Pražany deset nových sanitek se speciální zdravotnickou nástavbou. Říkám to jako lékař: „zdraví je nejdůležitější!“

A těm, kteří se o nás starají v nouzi nejvyšší, musíme podat pomocnou ruku i my.

Dokončíme projekt nové centrály pro pražskou záchranku a zajistíme takový standard Zdravotnické záchranné služby, aby se kolegům ještě lépe pracovalo.

Všichni víte, že péče o lidi je mojí srdeční záležitostí a občas záleží opravdu na vteřinách. Už teď patří naše záchranka do evropské špičky. Já chci, aby byla nejlepší. Abyste se na ni mohli kdykoliv spolehnout.

Nejde však jen o sanitky. Co když hoří? Kam volat, to víte. Víte ale také, že se o vás občas starají i dobrovolní hasiči? Samozřejmě. Hasiči, zdravotníci, policisté. Svatá trojice bezpečnosti.

A co ti dobrovolníci? Budeme je podporovat jako součást integrovaného záchranného systému především při obnově materiálního vybavení a jejich rozvoji a růstu.

Být dobrovolný hasič není jen důležité, je to celoživotní poslání a vášně. I díky hasičům jsou pražské komunity živější a bezpečnější.

CENTRUM KONEČNĚ PRO PRAŽÁKY

Čím to je, že do Vídně jezdí turisté na prodloužené víkendy a v Praze potkáte hlavně dvoudenní cestovatele, mnohdy v alkoholovém opojení?

Všechny nás to trápí a obtěžuje, hlavně, když jdeme s dětmi.

Ale všichni to se zařatými zuby více či méně snášíme, protože víme, že díky i těmto turistům spousta podniků prosperuje.

Ale neprosperovaly by líp s kultivovanějšími turisty? Asi ano, že?

Prostředí kultivuje. Třeba Vídeň. Kulturní město.
Nabízí řadu památek.

Stejně jako Praha, řekli byste si, ale Vídeň má navíc bezpočet možností vyžití i mimo kamennou historii.

A ty v Praze chyběj. Jen tak můžeme být atraktivní pro celý svět.

A hlavně pro Pražáky. Kdy jste naposledy byli v centru? Vidíte.

My to chceme změnit. Chceme turistiku s lidskou tváří, která neobtěžuje.

Zase záleží na spolupráci. Chceme do Prahy přilákat ty turisty, kteří v našem městě chtějí vidět pamětihodnosti, odvézt si kulturní zážitky.

Turisty bonitní a ty, kteří se umějí chovat.

A přitom aby se pivo pořád čepovalo. Máme ho přece moc rádi!

Jak to ale udělat?

Kromě vymýcení vizuálního smogu, podpory práce policie v boji s drogami a lepších podmínek pro lokální drobné živnostníky a firmy si musíme v zahraničí vytvořit mnohem lepší obraz.

Přesně cílený, samozřejmě. V rámci propagace a zviditelnění Prahy využijeme spolupráci s partnerskými městy.

Najmeme ty nejlepší kreativce v zemi a připravíme sérii kampaní, které nám do Prahy dovezou turisty, jaké chceme. Slušné.

Zároveň začneme více dbát na pořádek, čistotu a zklidníme centrum.

A je tu ještě jedna věc, říká se jí takovým nudným slovem „revitalizace“. U toho slova lidi většinou usínají.

Neumějí si představit, co to znamená. Jenže když je pak vezmete do nějaké revitalizované čtvrti, která přímo dýchá životem, jsou nadšení a rádi by tam bydleli.

Rekonstrukce, revitalizace i opravy. Kromě toho by se centrum mělo, tam kde to dává smysl, proměnit na klidnou zónu a komunitní prostor.

Budeme pokračovat i v citlivé rekonstrukci a revitalizaci veřejných prostor, náměstí a bulvárů, aby se z nich stala příjemná a přívětivá místa pro setkávání a pohyb po městě.

Dokončení kultivace Václavského náměstí, náměstí Jiřího z Poděbrad, Karlova náměstí a mnoha dalších, klidně i menších míst.

Tak, aby mohl konečně Janek Rubeš točit o centru i hezká videa. Koneckonců k tomu, aby centrum bylo zase hlavně pro Pražany, mě inspiroval právě on.

TURISTIKA, KTERÁ NEOBTĚŽUJE

KULTURNÍ STŘED EVROPY? KDY?

Všichni bychom si přáli vzbudit v Pražanech větší zájem o kulturu a umění.

Nová koncertní hala. Nová muzea. Například českého baroka v Clam-Gallasově paláci. Rozšiřování spolupráce města se soukromými expozicemi na rozvoji muzejnictví a živé kultury. Určitě. Co dál?

Centrum DOX. Muzeum Kampa, Muzeum Karla Zemana. Dům tance na Žižkově a mnoho dalších.

Za pozornost stojí i náš plán dokončit rekonstrukci Průmyslového paláce a udělat z něj a z Výstaviště dominantu celého města. Ale to je pořád málo. Upřímně, cítím, že nevyužíváme naplno potenciál, který nám Praha dává.

Máme i spoustu míst, která původně vznikala jako technické prostory, ale díky nám se promění v dějiště společenských akcí. Třeba vozovny na Orionce a v Košířích.

Rád budu podporovat komunitní a sousedské akce po celé Praze. I proto pomůžeme místním uměleckým spolkům.

Kultura nepatří jen do centra. Musí prostoupit do všech koutů.

Líbí se mi také nápad s výstavbou nové konzervatoře. Ta by měla být zaměřena hlavně na nové umělecké směry. Proč ne, vždyť jsme městem jak klasické, tak moderní kulturní stopy.

Navíc si myslím, že po těžkých dobách potřebuje kultura s restartem pomoci. My chceme motivovat Pražany, aby chodili nejen za písničkou, ale také do divadla nebo na výstavu.

Tak mám dobrý nápad. Jednou ročně umožníme všem Pražanům zdarma navštívit muzeum, galerii nebo jakýkoliv umělecký dům v našem vlastnictví.

Co vy na to?

MUZEUM 20. STOLETÍ

80 let od jedné z nejodvážnějších vojenských operací v historii a bezesporu ode dne, kdy jsme my, Češi, ukázali, že nejsme jen národem Švejků.

Anthropoid. Hrdinové Gabčík s Kubišem.

Jedni z mnoha, kteří se v minulém století zasloužili o to, že dnes můžeme žít ve svobodném světě.

Být hrdým a suverénním národem. A po osmdesáti letech inspirovat další v boji proti nechutné agresi, která zavání příchodem dávné historie.

Kdo nezná historii, je odsouzen ji opakovat.

Říká se, že nemáme moc dobrou historickou paměť. Že naše děti nedokážou odpovědět na otázky z nedávné historie.

Proč? Kde se stala chyba? Totalita a náš porevoluční přístup. Trápí mě to a chci to změnit.

Proto společně s Hanou Marvanovou intenzivně pracujeme na tom, abychom do prostor pod bývalým Stalinovým pomníkem nebo do útroh Strahovského stadionu umístili muzeum totality 20. století.

Nejde však pouze o poučení z minulosti. Muzeum bude světovou chloubou a všem, kteří se tam přijdou podívat, připomene hrůzy takovým způsobem, aby se už nikdy neopakovaly.

Proč u nás? Jsme národ, který už zakusil mnohé.

Osobně si přeji, aby k muzeu totality přibyla i největší expozice dějin 20. století na světě.

Aby vzniklo samostatné muzeum 20. století, které pozvedne kulturu a prestiž Prahy klidně až na úroveň Metropolitního muzea v New Yorku.

Ano, čtete správně.

Praha bude hlavní městem připomínání historie v souvislostech a památkem dob, kdy světu nebylo nejlépe. Ale bojoval, vydržel a porazil tyranii.

Představte si to. Tu krásu.

Praha nebude známá jen jako cíl rozluček se svobodou, ale lidé v Berlíně, Londýně nebo i v tom zmíněném New Yorku si řeknou, že se k nám pojedou podívat se na tu krásnou a velkou expozici 20. století.

Jedno místo? Vůbec ne. Celá Praha jako symbol.

Jako symbol, že nesmíme zapomínat, musíme si připomínat a musíme vzdělávat další generace.

Protože výuka moderních dějin vám dá jistě více, než kolikátý v pořadí vládl Ramses II.

Opravdu, moderní dějiny jsou podstatou vnímání současného světa.
Kdy bychom chtěli mít hotovo?

Nejlépe k 85. výročí atentátu.

Kdy už – pevně věřím – bude 27. květen státním svátkem.

Každý rok bychom si totiž měli připomínat, co znamená hrdost, statečnost, svoboda a jak silná je naše historie.

Přeji si, aby byla naše Praha městem paměti 20. století pro celý svět.

27. KVĚTEN BUDE STÁTNÍM SVÁTKEM

RADECKÝ ZPĚT NA SVÉ MÍSTO

Pojďme na úchvatné Malostranské náměstí.

Pomník maršála Radeckého tu byl odhalen 13. listopadu 1858 a na svém místě stál necelých 61 let. Potom byl rozebrán a uložen do Lapidária Národního muzea. V roce 1921 zmizel i kamenný podstavec.

Diskuse o jeho obnovení probíhá už více než dvacet let. Radeckého pomník se probíral už tolikrát, že se dokonce objevil i v jedné hře od Cimrmanů.

Proč má být slavný vojevůdce schován? To nedává smysl. Už dříve se uvažovalo, že se při rekonstrukci na náměstí vrátí.

V roce 2014 dokonce magistrát vyhlásil architektonicko-urbanistickou soutěž na revitalizaci Malostranského náměstí.

V soutěži zvítězili architekti Martin Hájek, Václav Hájek a Petr Horský s návrhem, jehož součástí byl obnovený pomník maršála Radeckého na původním místě. Jenže. Při projednávání vítězného návrhu v roce 2017 se úředníci rozhodli vypustit pomník z projektové dokumentace.

Dobré je, že návrh stále počítá s vyhrazením místa pro případné budoucí obnovení. A Praha 1 souhlasí. Teď je na tahu magistrát.

Schválíme rekonstrukci náměstí i maršálův návrat.

Napravíme tuto historickou křivdu a 13. listopadu 2023, při 165. výročí odhalení původního pomníku, vrátíme maršála Radeckého zpět na jeho místo!

VINOHRADSKÉ

Josef Abrhám
Petr Kostka
Miloš Kopecký
Igor Bareš
Daniela Kolářová
Petr Rychlý
Jiřina Jirásková
Otakar Brousek st.
Zlata Adamovská
Svatopluk Skopal
Hugo Haas
Dagmar Havlová
Tomáš Töpfer
Ivan Trojan
Iva Janžurová

Ti všichni a mnozí další okusili magická prkna Divadla
na Vinohradech.

Jen když ta jména čtu, cítím hrdost.

Jedna z hlavních činoherních scén stojí na náměstí Míru
už od roku 1907.

Novorenesance se secesními prvky, prostě úchvatná podívaná. Kdo
tam někdy byl, ten souhlasí.

Kdo ještě ne, ať to, prosím, napraví. Nejen na Vinohradech.

Chodte za kulturou všude, kam to jen jde. Pražská kultura to
po těch letech utrpení potřebuje.

Hledejte a bavte se.

To jsem ale odbočil. Pojdme do Vinohradského.

I přes svou historii čítající více než 115 let ještě nikdy nebylo nikdy kompletně opraveno.

To je velká škoda, zaslouží si to. Nejen za svůj historický přínos naší metropolitní kultuře, ale také proto, aby tu s námi mohlo být i dalších minimálně 115 let.

A víte, co?
My ho zrekonstruujeme.

Chceme, aby byla Praha kulturním městem.
Chceme, aby Pražané ještě víc upevnili svůj vztah k umění.
Chceme, aby divadlo na Vinohradech dostalo nový kabát.

Víte, ona totiž i samotná rekonstrukce upoutá pozornost i těch, kteří v něm ještě nebyli, a po znovuotevření budou zvědaví.
Takto chceme přistupovat k veškeré kultuře.

S respektem, úctou a pomocnou rukou v případě, kdy potřebuje dostat nový impuls.

Nedávno jsem se dozvěděl jednu zajímavost.

Andělé nad vchodem do budovy se jmenují Statečnost (ten s mečem) a Pravda (ten se zrcadlem).

Hodnoty, které jsou mi vlastní celý život.

LOKÁLNÍ KULTURA DOSTANE NOVÝ IMPULS

OBNOVÍME SLÁVU STAROMĚSTSKÉ TRŽNICE

Vůně čerstvé zeleniny, řezníci diskutující o tom, která část vepřového se hodí na který pokrm, nebo radost z úsměvu a pocitu pohody všech kolem. Například jako v Barceloně.

Existuje v Praze takové místo? Ano, třeba farmářské trhy, které mám moc rád a jejichž rozvoj budu společně se svými kolegy i nadále podporovat.

Ty na na Náplavce, Jiřáku nebo na Dejvické? Super.

Teď si představte, že byste mohli takovou atmosféru zažít i v samotném centru města. Tak jako právě v katalánské metropoli.

Že si to nedokážete v Praze představit? Ale jistěže ano. Máme k tomu ideální prostor. A přitom jen málokdo z Pražanů ví, že stále existuje.

Dvě slova: Staroměstská tržnice.

V bloku domů mezi ulicemi 28. října a Rytířskou. Celý prostor je dokonce chráněn jako kulturní památka.

Teď pro ty, kdo tam byli. Určitě se ptáte, proč tady píšu o nějakém místě jako ve Španělsku.

Vím vůbec, jak to ve Staroměstské tržnici teď vypadá?
Vím, a proto to chci změnit!

Současný stav? Magistrát už před šesti lety oznámil, že nechá provést rekonstrukci celé tržnice, aby byl obnoven její společenský význam.

Vrátily by se drobní prodejci, snížil by se pohled a interiér by dostal původní podobu. Prostě fantazie.

Magistrát dokonce vyhlásil soutěž na obnovu prostor a následný pronájem. Tu ale v roce 2018 zrušil a oznámil, že to udělá sám. A jak to dopadlo? Neschváleno, protože by to prý bylo moc drahé. No, taková klasika posledních let. Něco chci, ale vlastně radši nic.

Každopádně – dokážete si představit, jaká by to byla nádhera?

Pořád si stěžujeme, že centrum je jen pro turisty, že nepodporujeme drobné živnostníky, že farmářské trhy jsou jen někde.

Tady je ta šance!

Tady je možnost vrátit centru ten správný šmrnc. Vrátit Staroměstské tržnici lesk a vám dát skvělou možnost, jak si užít atmosféru, která pražskému centru opravdu chybí.

Ano, chybí.

Pro mě je rekonstrukce tržnice jednou z velkých priorit pro lepší, hezčí a společenské centrum.

Pro vás, pro Pražany.

Schválíme již dávno vybraný urbanistický a architektonický projekt a velice rychle začneme s takovou rekonstrukcí Staroměstské tržnice, aby se za pár let proměnila v tržnici evropského formátu.

Hlavně s českým zbožím a pražskou atmosférou!

ČESKÉ PRODUKTY A PRAŽSKÁ ATMOSFÉRA

PEČOVATELSKÉ SLUŽBY HEZKY DOMA

A teď si schválně tipněte.

Které dvě aktivity má ze všeho nejraději naše Sandra Udženija?

Vítání občánků.

A péči o naše seniory.

Mnozí jste jistě překvapení.

Přitom nevíte, že právě Sandra se zasloužila o jeden z nejlépe propracovaných systémů péče o naše starší spoluobčany.

Vážně. Vše, co pro naše seniory dělá, je naprosto perfektní. Spolu s Janou Černochovou odvedly na Dvojce skvělou práci a občas jsem z těch historek a úspěchů lehce naměkko.

Například v době koronavirové pandemie osobně chodily dům od domu, rozdávaly vše potřebné a o své „babičky a dědečky“, jak sousedům říkají, se nejen staraly, ale měly a stále mají i perfektní přehled o tom, co zrovna potřebují.

Zajistit bydlení, jídlo, pečovatelské služby nebo místo v denním stacionáři a seniorských klubech s dalšími.

Aby se nenudili a měli důstojné stáří.

Důstojné stáří pro naše Pražany. Jeden z nejdůležitějších bodů.

Jsem nesmírně rád, že tady můžeme nabídnout opravdu ten nejlepší tým. Zásadní je nechtít nikoho nikam stěhovat, pokud to není nezbytně nutné a dobrovolné.

Je snad špatné, když chce někdo dožít tam, kde strávil možná celý život?

Pečovateľské služby musejí být dostupné z pohodlí domova.
Jak pro seniory, tak pro hendikepované.

Budeme podporovat vlastní schopnost a samostatnost osob
při řešení jejich životních potřeb. A podáme pomocnou ruku!

Nikdy v tom nikoho nesmíme nechat samotného.

Každý člověk musí vždy dostat možnost, aby mohl zůstat ve svém
milovaném domově.

My to umíme, děláme a rádi to rozšíříme pořádně po celé Praze.

Kromě seniorů podáme pomocnou ruku i městským částem.

V tomto věříme našim starostům, ti nejlépe vědí, co jejich „staříci“
nejvíce potřebují a kde budou peníze na péči nejlépe využity.

**NIKOHO
V TOM
NENECHÁME
SAMOTNÉHO**

MODERNÍ DOMOVY SENIORŮ

A co když to někdo nezvládne?

Už nemůže bydlet doma nebo potřebuje intenzivnější pomoc?

Nebo je dlouhodobě nemocný?

Řekl jsem důstojné stáří pro všechny, a to platí.

Domovy s pečovatelskou službou a domy seniorů nesmějí být
obecně vnímány jako baráky na dožití.
Musejí být místem radosti ze života.

Bohužel, v posledních letech chybí koncepce.
Důležitá pro ni jsou data.

Zpracujeme dlouhodobý plán systému sociálních služeb.

Zajistíme jeho udržitelné financování.

A podpoříme výstavbu domů s pečovatelskou službou, domů
seniorů a domovů se zvláštním určením pro občany trpící
Alzheimerovou chorobou a ostatními typy demence.

Tuhle výstavbu současné vedení města zastavilo.
Jak kdyby život Pražáka končil v šedesáti a teď se
o sebe postarejte sami.

Chápete to? Já tedy ne. Strašná arogance vůči těm, kteří celý život
tvořili hodnoty právě v Praze.

Vždyť postarat se musíme prostě opravdu o všechny.

I o dlouhodobě nebo vážně nemocné.

Rozvoj paliativní a hospicové péče.

Domácí zdravotní péče.
Speciální lůžková zařízení pro dlouhodobě nemocné.

Docházka lékařů do domácnosti.

Zajištění ošetrovatelské péče.

Pomoc rodinám ve chvíli, kdy už na péči samy nestačí.

Jak říkám, každý má právo na důstojné stáří.
A všude se musí cítit jako doma.

Takový pocit je k nezaplacení.

Stáří dělá vrásky na tvářích.
Nedovolme, aby je začalo dělat i na duši.

DŮSTOJNÉ STÁŘÍ PRO VŠECHNY

AKTIVNÍ ŽIVOT V KAŽDÉM VĚKU

Inspiraci můžeme hledat opět v Praze 2.

Skvělý klub pro seniory Dvojka.

Akce, procházky, výstavy, koncerty, sport, výlety, setkávání, slevy na vybrané služby, ale především komunita, která si má vždy co říct.

Pevně věřím, že tyto aktivity fungují i v dalších městských částech, a my budeme ze strany města tyto věci hojně podporovat.

Ale můžeme - nebo spíš musíme - pro naše aktivní seniory dělat ještě víc.

Kvalitní životní úroveň pro každou věkovou skupinu.
To Praha prostě musí nabídnout.

Mezigenerační spolupráce je cestou, ze které mohou čerpat opravdu všichni. Podpoříme, aby se mladí a staří potkávali.
Aby si pomáhali.

Navzájem se mohou inspirovat.

Nejde jen o fyzické aktivity.

Ve spolupráci s neziskovými organizacemi a vysokoškolskými studenty chceme rozšířit i infolinku pro seniory, kam mohou zavolat o radu, pomoc nebo si popovídat o všem, co je momentálně trápí.

Vždyt to znáte, že mnohdy je popovídání a teplé lidské slovo víc než cokoliv jiného.

Ve světě to funguje krásně a věřím, že to ocení nejen senioři, ale také mladí, kteří pochopí, že život, to nejsou jen „lajky“ ve virtuálním světě.

Stejně tak chceme ale pro všechny Pražany aktivní život.

Motivovat ty, kteří mohou, k objevování a poznávání nových věcí. Věříme, že za to, co městu i státu celý život dávali, si zaslouží dostat něco zpět, aby si specifické období svého života mohli více užít.

Vytvoříme jednoduchou platformu, kde budou moci najít informace o zlevněných vstupech, společných kulturních akcích, výukových programech, vycházkách, poznávacích programech a mnoho dalšího.

Aktivní, šťastný a usměvavý.

Takový musí být pražský senior.

**MLADÍ
A STAŘÍ
SE BUDOU
POTKÁVAT.
INSPIROVAT**

KOORDINACE BEZ BARIÉR

A teď důležitá věc, bez které se primátor nehne.
Praha má 57 městských částí.

A musí mluvit se všemi.
No jistě, musíme si pomáhat.
Musíme spolupracovat.
Musíme spolu mluvit.
Transparentně a bez bariér.

Žádné „o nás bez nás“, jak už to ostatně některé městské části znají
z posledních let.

Kdo čeká, že než stávající vedení města něco udělá, nejprve se
dohodne s městskými částmi, je na omylu.

Často je o tom ani neinformuje. Chápete to? Já ne.

Praha je jeden velký celek, ale má svá specifika, své místní
samosprávy. A ty nejlépe vědí, jak se starat o své okolí. Jistě,
magistrát určuje velké stavby. Provádí je TSK nebo další městské
či jiné nasmlouvané firmy, ale představte si tohle.

Bydlíte na Praze 3, chcete se dostat ze Želivského na Florenc.
Za normálních okolností docela jednoduché.

Najednou přijedete a je zavřená ulice Jana Želivského. A do toho se
na Ohradě opravují koleje.

Kdybyste to tak věděli, říkáte si a nadáváte na lokální politiky.

Starostové za to ale často vůbec nemohou. Chyba je v tom, že vedení
„Velké Prahy“ čili Magistrát opět nedal vědět, že někde něco dělá
nebo bude zase něco kopat.

Zkušenosti s tím má většina našich kolegů po celé Praze. Protože Praha v koordinaci se svými městskými částmi dlouhodobě stagnuje.

Vzpomeňte na léto 2020.

Dopravní peklo vinou nekoordinovaných staveb, oprav a zásahů po celém městě. Opravdu, je to podstatné.

Bezbariérová komunikace v celém našem pražském ekosystému je nutností, abychom se jako celek všichni posouvali kupředu a navzájem se neomezovali. Snažíme se to řešit už dlouho.

Vždyť už v roce 2020 jsme navrhovali usnesení, které zajistí povinnost magistrátu ihned koordinovat dopravní omezení s dotčenými městskými částmi, což by pomohlo lepší informovanosti občanů.

Bylo to poté, co nám vedení města zavřelo Chodovskou směrem do centra a neřeklo vůbec nic. To už bylo přešlapů dost.

Tyto námi navrhované zásady o bezbariérové koordinaci a komunikaci v rámci města podpořila většina městských částí.

Byly odmítnuty. S arogancí vedení města vlastní.

My však nejsme pány Prahy s nosem nahoru.

Spolupracovat chceme, budeme a nastavíme jasné postupy, aby městské části a jejich obyvatelé vždy věděli a chápali, co a proč se děje.

Praha není jedna bublina a tak je nutné k ní přistupovat.

Jsme v tom spolu a bez bariér to bude spolupráce bez chyby.

**KAŽDÁ
MĚSTSKÁ ČÁST
JE DŮLEŽITÁ**

OTEVŘENÁ DATA = CHYTŘEJŠÍ MĚSTO

Každý potřebuje data o řízení města.

Otevřená, tak, aby si mohl cokoliv najít, a ve formátech, které vývojářům užitečných aplikací pomohou je zpracovávat.

Ptal jsem se na to našeho experta na digitalizaci a svého kamaráda Zdeňka Zajíčka.

Jasně, dnes už naprosto samozřejmá služba moderního města. Komu? Svým občanům.

Nemusíte komplikovaně žádat podle zákona 106 o svobodném přístupu k informacím a čekat 30 dnů.

Naším cílem, a tady Zdeňkovi věřím, je otevřít všechna data města. Proč? Protože díky nim můžeme dělat Prahu ještě lepší.

Zpracování, analýzy, aplikace nebo i maličkosti jako seminární práce.

Data se v 21. století hodí opravdu všude a dá se s nimi pracovat ve prospěch celého města. Jak?

Například můžete detailně sledovat aktuální dopravní situaci a reagovat na přehřáté trasy či křižovatky novým strategickým řešením. Ano, opravdu. A nemusejí to dělat politici.

Máme spoustu talentovaných mladých lidí a firem.

Pokud jim naše městská data otevřeme, věříme, že stejně jako v zahraničí přijdou se skvělými nápady na inovace, urychlení procesů, a pomohou nám zavést ještě rychlejší procesy 21. století.

Praha to potřebuje jako sůl. Žádné tajnosti. Musíme více využívat potenciál práce s datovým fondem. Nejen z města, našich firem, ale data si vyměňovat i se státem.

Systematické využívání otevřených dat může významně přispět nejen k lepšímu strategickému a operativnímu rozhodování orgánů města, ale také k rozvoji podnikání a dalších občanských aktivit.

Pro mě samotného jsou to novoty, ale když o tom mluví Zdeněk Zajíček, zní to naprosto logicky a jsem rád, že ho v týmu mám.

Sice to podle něj není žádná věda, chce to jen trošku chtít, ale výhody z toho plynoucí jsou vskutku působivé.

Ukázal mi to na příkladu pandemie.

Kdyby stát poskytl data transparentně, nemuseli jsme čekat na ty, kteří nakonec nepřišli, a místo neschopné vlády by ty výpočty udělaly chytré hlavy soukromého segmentu.

Tehdy jsem přesně pochopil, o co jde. O analýzu na základě dat. Jako město, jako soukromý sektor a ve výsledku jako celá republika.

Když budeme dobře pracovat s daty a využívat talent, nápady a schopnosti lidí technologického byznysu, troufám si tvrdit, že za pár let se můžeme dočkat opravdu skvěle fungujícího města.

A to je náš společný cíl. Moderní město pro všechny.

**ZJEDNODUŠÍME
A ZDIGITALIZUJEME
NUTNÉ A ZRUŠÍME
ZBYTEČNÉ**

ÚŘAD? JEDNOU I V MOBILU

Zjednodušíme a zdigitalizujeme nutné a zrušíme zbytečné.

Úřad bude konečně pro lidi. Kdy jindy než teď, když máme v týmu někoho, komu se přezdívá pan Czechpoint?

Ano, Zdeněk Zajíček má přezdívku podle poslední reálné modernizační změny, která přišla už v roce 2006, a byl to právě on, kdo za tím stál.

A právě on dokáže se svým týmem vyhodnotit, co vše musí magistrát, úřady městských částí i městské organizace dělat, aby byla správa města efektivní.

Hlavně srozumitelná pro občana! Uživatelsky příjemná.
Bude jednou i úřad v mobilu?
Kdo ví, třeba ano.

Budeme se o to ve spolupráci se státem maximálně snažit.

90 % úředních podání z mobilu?
Brzy ano. A také my se budeme snažit, aby osobní návštěva úřadu nebyla v 21. století nezbytná.

S využitím nových prostředků a digitálních podpisů vytvoříme podmínky pro digitalizaci smluvní agendy města tak, aby bylo možné nejčastější smlouvy, třeba nájemní, uzavírat na dálku, bez nutnosti trmáčet se na často proklínaný úřad.

Kliknout, ověřit a podat. Jednoduše. Jen na okraj - proklínány neprávem. Proces ano, lidé ne.

Všichni úředníci, které jsem ve svém životě poznal, byli pracovití lidé. Nyní jim musíme pomoci vyřešit i jejich každodenní starosti.

Jako první musíme zvládnout interní procesy ve městě.
Nemusíme objevovat Ameriku.

V rámci magistrátu omezíme papírování a půjdeme cestou efektivní veřejné správy. Nebudeme digitalizovat stejně jako naši předchůdci.

Vzít papír, nahrát ho do počítače, a přitom stále držet fyzickou agendu. Už ne.

Musíme jít příkladem a redukovat naši stopu. Není to jen udržitelný přístup, je hlavně moderní a efektivní.

A pozor, je tu i jeden velký úkol, o kterém už dlouho mluví všichni, i naši mladí. Úřad v mobilu?
To je ten velký cíl.

Protože v době, kdy si chytrým telefonem objednáš jídlo nebo mám do pár minut půjčené auto, bychom si my, a hlavně naše děti, mohli přece přes mobil vyřídit úplně všechno.

Digitální služby města v kapse. Kdykoliv, kdekoliv.

Běh na dlouhou trať. Ale kdo jiný by to měl umět prosadit a zařídit lépe než pan Czechpoint?

SLUŽBY MĚSTA? KDYKOLIV, KDEKOLIV

PODNIKATELSKÉ SRDCE EVROPY

V digitální transformaci je spolupráce veřejného a soukromého sektoru na společných projektech rozhodující.

A kdo se kolem toho někdy alespoň trochu motal, ten ví, že potřebujeme nástroje, které této spolupráci pomohou v oblasti investic či zavádění do reálného života.

Po diskusích s našimi experty i s lidmi z byznysu vím, že jako koalice budeme stoprocentně podporovat startupové a inovační projekty, soutěže i nové huby.

Mým snem je, aby se Praha stala centrem moderního byznysu. Máme tu firmy budoucnosti, velké mozky, unikátní talenty.

Jednou by měla být Praha vyhledávaným sídlem pro nové evropské firmy a centrem práce s vysokou přidanou hodnotou. Mozkovnou střední Evropy. To minimálně!

Co je k tomu potřeba?

Budeme aktivně pomáhat rozvoji a implementaci nových technologií a procesů do pražského prostředí spoluprací se startupovými projekty ze strany města, ale i městských společností a všech procesů v rámci města.

Inspirujeme se i v zahraničí a speciálními zónami či dobrými podmínkami, které budou lákat firmy z celého světa, aby chtěly podnikat právě v Praze.

Jsme historicky průmyslovou zemí, s obrovskou tradicí a největším lidským kapitálem v oblasti know-how ve střední Evropě.

Nyní se mění naše zaměření, modernizujeme.

Od 3D tisku přes unikátní kybersystémy až po řešení v oblasti zásobování.

Chci být hrdým primátorem.

Hrdým na Pražany i hodnoty, které zde vytvářejí, na firmy, které je dobře platí a hezky se o ně starají.

Inovativní firmy znamenají inspiraci pro inovativní město.

Ruku v ruce s tím se zasadíme o přímou podporu podnikatelských inkubátorů na všech pražských univerzitách a intenzivně budeme pomáhat českému vysokoškolskému vzdělávání v navazování spolupráce se zahraničími a partnerskými městy.

To však budeme moci využít, jen když do toho půjdeme opravdu naplno a pořádně.

A taky spolu s úspěšnými startupisty a vysokými školami.

Máme před sebou jedinečnou šanci proměnit Prahu v ráj pro mladé talenty a miliardové byznysové nápady.

RÁJ PRO MLADÉ TALENTY A MILIARDOVÉ NÁPADY

UČITEL JE MOTOREM VZDĚLANOSTI

Od revoluce, víc než třicet let, se o důležitosti vzdělání pořád jenom mluví.

Už víme, že nezbytným základem jsou kvalitní a slušně placení učitelé.

Učitel musí své žáky nadchnout, probudit v nich zájem pro obor. A pak je vlastně jedno, čím se budou zabývat.

Díky dobrým učitelům máme v Praze úspěšné občany, kteří naše město a celou republiku reprezentují ve světě.

Jen díky lásce k oboru může vyrůst další generace talentovaných jazykovědců, biologů nebo byznysmenů. Elita národa.

Kam tím mířím? Musíme povzbudit naše pedagogy.

Musíme jim dát najevo, že nám na nich opravdu záleží a že jim v Praze dáme takové podmínky, aby se u nás měli dobře a učili s chutí.

Podpoříme zvyšování společenské prestiže učitelů, nepedagogických pracovníků a ředitelů škol, včetně jejich adekvátního ohodnocení i z našich prostředků.

Nabídneme jim placený rozvoj formou mentoringových a vzdělávacích projektů.

A vytvoříme systém vhodných pobídek pro jejich dlouhodobou stabilizaci v pražských školách.

Například učitelské byty.

Vždyt kde jinde by měla kvést vzdělanost než v matce měst?

Ono totiž platí, že kvalitní výuku dělá jen spokojený lektor.

A občas potřebuje pomoci.

Spolu zapojíme odborníky z praxe do výuky.
Především odborných předmětů.

Pokud bude bavit výuka učitele, bude bavit i děti.

A ty se pak do školy budou těšit.

Učitel nás v prvních letech společenského života hodně formuje.

Je naším úkolem dát těm našim pražským co nejlepší podmínky
a zázemí.

Tak aby je vzdělávání bavilo opravdu všechny.
Ty u tabule i ty v lavicích.

**DÍKY DOBRÝM
UČITELŮM
MÁME ÚSPĚŠNÉ
PRAŽÁKY
PO CELEM SVĚTĚ**

DO ŠKOLY NEBO ŠKOLKY VŽDY KOUSEK OD DOMOVA

Slyšíme to pořád častěji. Není místo.
Není místo ve školce, není místo ve škole.

Ale každý rodič má mít možnost zapsat své dítě do školky nebo školy v blízkosti svého bydliště.

Spolu s městskými částmi zajistíme dostatečné kapacity mateřských a základních škol tak, aby každé dítě mohlo do školy dojít pěšky.

Investice do nových budov a rozšíření kapacit těch stávajících!
Musí se to odpracovat. Vytvořit nové standardy pro výstavbu a odstranit překážky, které omezují flexibilitu rozšiřování škol a školek.

Zajistíme je technicky a školám ulevíme i v dalších oblastech.
Praha bude lídrem v odstranění byrokracie v českém školství.

Náš návrh podpoří i vláda a parlament. Konec zahlcování škol papíry a tabulkami. Budeme digitalizovat a zátěž ředitelů omezíme na minimum. Některé zbytečné požadavky navíc úplně zrušíme.

Prostě víc škol a školek. A méně byrokracie v nich.

A v době krize? Cíleně pomůžeme v boji se zvýšenými náklady na energie a služby a budeme hledat další cesty k energetické soběstačnosti budov pražských škol. Třeba ty krásné soláry.

Chci, aby mi už nikdo na ulici neříkal, že se jeho dítě nedostalo do školy a školky ve své čtvrti. Prostě ne. Spolu budeme investovat do toho, aby děti měly kvalitní budoucnost, rodiče méně starostí a ředitelé kvalitní prostor pro rozvoj svých škol.

Do školy nebo školky budou vaše děti chodit vždy kousek od domova!

PRAŽSKÉ DĚTI BUDOU MLUVIT TŘEMI JAZYKY

Čím dřív se začnete učit cizí jazyk, tím rychleji a lépe se jej naučíte.
To vám potvrdí každý rodič.

Pražské školy jsou ve výuce jazyků hodně napřed, ale chceme jim pomoci, aby byly ještě lepší a my Pražáci jsme mohli být hrdí.

Neoddiskutovatelný fakt je, že znalost angličtiny je dnes životní nutností a nezbytným předpokladem pro dobře placenou práci.

Chceme proto, aby se naše děti začaly učit cizí jazyk co možná nejdříve. Klidně už od školky nebo od 1. třídy.

Jde to proti trendu ministerstva školství?
Ano, jde, ale nám na budoucnosti našich dětí záleží.

Nebude to biflováním slovíček a gramatiky, zaměříme se spíše na seznamování s jazykem.

Aby pak nebyly překvapeny a uměly jazyk hlavně aktivně používat.

Co k tomu přispěje?
Projektová výuka.
Rodilí mluvčí.

Stáže a výměnné pobyty s partnerskými městy.

Vedle dřívějšího startu je potřeba omezit také školskou byrokracií a umožnit, aby cizí jazyky mohli snadněji učit nejen učitelé, ale také lidé, kteří dlouhodobě žili v zahraničí či externisté z oboru.

Jedním jazykem to ale nesmí končit.
Víc jazyků nabídne českým dětem velkou konkurenční výhodu.

Takže? Zajistíme kvalitní výuku jazyků po celé Praze.

Jak? Podpoříme zřizovatele, školy, ředitele i učitele koncepčním systémem finanční podpory. Zajistíme peníze na to, aby pražské děti měly po ukončení základky lepší startovní pozici.

Porozumí.
Poznají.
Pochopí.

Dost rodičů mi říkalo, že jde ale taky o češtinu, kde děti kvůli dvěma letům covidu dost plavou. Stoprocentně.

Proto budou pražské děti mluvit, psát i komunikovat minimálně ve třech jazycích.

Česky, anglicky a tak, jak bude každé chtít.
Pro mě třeba německy, francouzsky nebo španělsky.

Je to však na nich.
Dejme jim možnost učít se něco, co v životě budou chtít využít.

Nenuťme děti drtit se zbytečností, které stejně hned zapomenou, a dejme pražským školám možnost stát se světovou elitou ve výuce cizích jazyků.

**ČESKY,
ANGLICKY
A TAK,
JAK BUDE
KAŽDÉ CHTÍT**

VÝSTAVNÍ SÍŇ TECHNICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Tak si to shrneme.

Dostatek škol.

Motivovaní učitelé.

Ředitelé, kteří nezápasi se zbytečnou byrokracií.

Děti, které se ve světě neztratí.

Člověk by řekl, že máme v seznamu už všechno. Ještě ne.

Ruku v ruce s podporou startupů, podnikání a spolupráce se soukromým sektorem jsme připraveni podpořit technologické a technické vzdělávání.

Vybavíme školy moderní digitální technikou. Zavedeme do všech škol vysokorychlostní internetové připojení.

Podpoříme zavedení výuky automatizace, robotizace, technologie 3D tiskáren, virtuální reality či umělé inteligence.

Budoucnost je teď a když budeme naše děti s moderními technologiemi seznamovat už ve škole, nikdy nám neujede vlak.

A kdo ví. Třeba to některé chytne tak, že se v profesním životě stanou novými technologickými giganty a z Prahy dobudou svět.

I díky užší spolupráci základních, středních a vysokých škol může v Praze vzniknout unikátní vzdělávací model.

Inspirujme i mimo školy. Polytechnická centra budeme chtít nejen ve školách, ale také v domovech dětí a mládeže.

Teorie, praxe a možnost si vše vyzkoušet vlastníma rukama a vidět to na vlastní oči. Hlavně ta praxe. Sám moc dobře vím, že nic nedá člověku tolik jako opravdové zapojení do procesu.

LÁSKA KE SPORTU A ROZVOJ ZDRAVÉHO DUCHA

„V zdravém těle zdravý duch!“ Sokolské heslo, které je v posledních letech důležitější než kdy jindy.

Naše děti za covidu děti neměly moc pohybu, mnohé se už ke sportovním kroužkům nevrátily, a přístup naší společnosti ke sportu obecně není takový, jaký bychom si přáli.

Jako táta vím, že vztah ke sportu a k pohybu se u dětí formuje už v útlém věku.

Rozvoj motorických schopností je stěžejní hlavně na začátku školní docházky a na prvním stupni základní školy.

Často však učitelé, ne vlastní vinou, berou tělocvik jako nutnost, a sami dobře víte, že tu desítky let řešíme, jak tělesnou výchovu a sport omezit, než abychom řešili, jak učitelům při sportovním rozvoji dětí pomoci.

Velice mě zaujal projekt Trenéři ve škole, který běží například na Dvojce u Sandry Udženiji, na Šestce, Desítce nebo u Davida Vodrážky na Praze 13.

Jak to vypadá?

Kvalifikovaní trenéři chodí pomáhat do hodin tělocviků na prvním stupni a střídavě vedou hodiny místo učitelů. Dětem nabízejí pestrou pohybovou činnost.

Podle toho si pak děti mohou později vybrat, kterému sportu se chtějí věnovat i mimo školu.

Děti si tak mohou při jedné ze dvou hodin TV týdně vyzkoušet všechny zapojené sporty, bez jakékoli formy náboru.

Cílem projektu je především to, aby se u dětí posílila emoční vazba ke sportu, aby se zlepšovala jejich pohybová gramotnost a aby také pomohl učitelkám i učitelům s organizací hodin.

V hodinách jsou aktivně zapojeni také vyučující, což umožní dělit děti do více skupin a efektivněji využít čas, určený k pohybu a sportování.

Paráda, ne? Zavedeme projekt po celé Praze!

Budeme podporovat i další spolupráci mezi školami a sportovními kluby, oddíly a spolky. Chceme u dětí budovat lásku ke sportu.

Máme jedinečnou šanci do hodin tělocviku přidávat něco navíc, co pomůže nejen dětem, ale také učitelům a sportovním oddílům.

Věříme, že projekt může přispět ke zdravější populaci.

A ve výsledku i vzdělanější. Díky pohybu se rozvíjí mozek. Vážně.

Sport nesouvisí jen s fyzickým zdravím a zdatností. Také s inteligencí a sociálními schopnostmi.

Sport, vzdělání a soudržnost. Tímto směrem bychom se chtěli ubírat víc a podporovat děti ve snaze se komplexně rozvíjet.

U nejmladších to nekončí. Podpoříme finančně i výstavbou infrastruktury pražský sport tak, že si bude moci z pestré palety aktivit vybrat každé dítě.

Od předškoláka přes puberťáka až po prvovoliče.

Sport je přece celoživotní vášeň s největší přidanou hodnotou.

DÍKY POHYBU SE ROZVÍJÍ MOZEK

ŠKOLNÍ HŘIŠTĚ PRO VŠECHNY I PO ŠKOLE

Máme krásná školní hřiště.

Když se jdete projít Prahou, vidíte jich spoustu.

Často ale zejí prázdnotou.

Škoda, že jsme zatím nedokázali vyvinout systém, který funguje například v Holandsku nebo v Kanadě.

Otevřená hřiště pro všechny.

Pozor, i po škole!

Jak na to?

Je květen a vyučování běží třeba do 15:00.

A do večera je prázdno.

Přestože je hezky, světlo. To je škoda ne?

Přitom by stačilo, aby zde hlídal například brigádník z řad seniorů, nebo aby se dalo víc peněz školníkovi.

Hlídat, zkontrolovat, uklidit, zavřít.

Využití mohou najít i sportovní kluby, které často bojují s kapacitou svých sportovišť a musejí si pronajímat plochy daleko od svého domova.

Musíme prostě otevřít školní hřiště pro všechny.

Vytvořit jednotný a přehledný systém i s možností rezervace na nejrůznější komunitní a sousedské akce.

Turnaj nebo tréninky si přece může uspořádat každý.
Tedy doteď jednoduše nemohl, ale my to změním, spolu s vámi.

Konečně s tím něco uděláme.

Společně s jednotlivými městskými částmi, lokálními sportovními kluby a tělovýchovnými jednotami vytvoříme podmínky pro využívání školních hřišť.

Současně s tím podpoříme masivními investicemi dlouho přehlížená hřiště nebo vybudujeme sportovní plochy tam, kde chybějí.

Chceme Prahu rozhýbat a dát možnost každému.

Když si chce parta kluků jít zakopat, najdou se přece i lepší místa než plácek u silnice, a stejně tak nemusejí přelézat plot.

I když to jistě dělají. Dělali jsme to všichni.

Díky nám už děti nebudou muset hledat provizorní hřiště.

Budou mít dveře otevřené na to své.

I po škole.

Dejme dětem možnost se hýbat.

Organizovaně nebo jen tak, v hezkém prostředí, které dobře znají.

**CHCEME PRAHU
ROZHÝBAT
A DÁT MOŽNOST
KAŽDÉMU**

NOVÁ HALA PRO BUDOUCÍ GENERACE

Kdo jezdíte kolem Strahova, vidíte smutný pohled.
Často i odvracíme oči. Ano, stadion děšivě chátrá.
Bývalý Spartakiádní i Rošičák.

Debata o novém národním stadionu se vleče. Snad se brzy oživí.
Třeba Euro by Česku v budoucnu slušelo. My se ale nechceme
soustředit jenom na fotbal.

Naším cílem je výstavba nové multifunkční sportovní haly
pro atletiku a další sporty. Půjdeme do toho ale jen za předpokladu
významné finanční podpory ze strany státu.

Kromě kulturního centra Evropy chceme z Prahy
udělat i to sportovní.

Vybereme vhodnou lokalitu, připravíme urbanistický projekt
a navrhne nejkrásnější a nejmodernější komplex pro velké
atletické a sportovní podniky ve střední Evropě.

Nezaměříme se samozřejmě jen na celopražské projekty.

Chceme pomoci městským částem postavit multifunkční sportovní
haly a modernizovat jejich zázemí pro sport a volný čas.

Hlavně se zaměřením na mladé lidi. A ti potřebují velké vzory.

Kde je uvidí? Při velkých akcích.

Proto je jedním z našich cílů, kromě nové Pražské filharmonie,
i dokončení nového Pražského sportovního a atletického komplexu.

Vzdělaná, v pohybu, kulturní a pro všechny. To je ta pravá Praha.

Praha je krásná
a já sám se cítím
za tuto krásu
zodpovědný.

JSEM PŘIPRAVEN VRÁTIT SE DO SLUŽBY

Tak, já už pomalu končím.

Samozřejmě, chtěl bych vám toho říct mnohem víc. A určitě to udělám ve chvíli, kdy vám budu předávat tuhle knížku.

Napsali jsme ji spolu.

Spolu s vizí Prahy, která je krásná.

Tak krásná, jaká je pro mě celý život.

Vlastně celý můj svět byl vždy obsažen ve slově krása.

Sám se cítím za tuto krásu svým způsobem zodpovědný.

Chci naše město ještě krásnější, vzdušné, moderní.

Chci město s lidmi, kteří se budou usmívat a na očích jim uvidíme, jak jsou spokojení.

Chci, aby děti měly budoucnost a vzdělanost jen kvetla.

Aby maminky i babičky měly v duši klid.

Aby mladíci sportovali po celém městě a potom měli možnost pozvednout půllitry.

Aby ženy byly stále tak sličné a lidsky silné, sebevědomé.

Aby byl všude přítomný ten pražský duch, který jiné město na celém světě nemá.

Aby prostor měli jak cyklisti, tak automobilisti.

Aby kulturní, moderní a vzdělaná byla slova, kterými v mnoha světových jazycích budou Prahu popisovat turisté po návštěvě.

Aby každý, kdo zde žije, byl nejen hrdý, ale také šťastný.

Možná, že tuhle svoji vizi Prahy podávám s až antickým patosem.
A možná i trochu naivně, ale chtěl jsem a musel jsem, protože tomu ideálu věřím.

Věřím, že pokud budeme dělat věci pořádně a společně, krásu Prahy uvidíme každý den.

Bez zášti vůči ostatním a s energií, kterou věnujeme svým nejbližším.

Sám jsem se rozhodl velkou část této životní energie věnovat právě vám, mým Pražanům, a nelituji toho.

Nikdy jsem nelitoval.

Naopak, kromě krásy našeho města miluji i péči o něj.

Jsem připravený, ostatně jako vždy.

A proto říkám vám, mým Pražanům:

Celý život dělám věci pořádně a jsem připraven se vrátit do služby.

Váš Bohuslav Svoboda

**KROMĚ KRÁSY
NAŠEHO MĚSTA
MILUJI I PÉČI
O NĚJ**

Bohuslav
Svoboda

Zadavatel/Zpracovatel: ODS, KDU-ČSL, TOP 09

©2022

Mým
Pražanům

Jsem Pražák. V Praze žiji celý život.

Zažil jsem tady, stejně jako vy, úplně všechno. Dětství, základku, studium medicíny, revoluci a devadesátá léta. A taky všechna období Prahy, která jste prožili i vy. Narodily se tu moje děti. A jako porodník jsem sám na svět spoustu Pražáků přivedl. Možná i vás.

Teď cítím, že mě Praha opět potřebuje. Nejen jako lékaře, ale hlavně jako politika.

Jsem Bohuslav Svoboda.
Pro přátele Slávek.
Je mi ctí.

Bohuslav Svoboda